

S SEJE OBČINSKE SKUPŠČINE

PREDLOG OBČINSKEGA STATUTA SPREJET

Pod prvo točko dnevnega reda zadnje lanske seje vseh treh zborov občinske skupščine so delegati obravnavali predloga občinskega in mestnega statuta. Oba predloga sta bila v mesecu decembru v javni razpravi. Statutarno-pravna komisija pri občinski skupščini je obravnavala prispele predloge in dopolnitve k samemu predlogu občinskega statuta. Vsem zborom je tako predstavila amandma, ki se nanaša na tretji odstavek 135. člena in 15. alineo 176. člena. Sama vsebina amandmaja je rezultat usklajevanja nekaterih določil v statutih občin in mesta. Tako se sprememba v prvem členu omenjenem glasi: »Sredstva in ostale pogoje za delo javnega pravobranilstva, ki je organizirano kot mestno javno pravobranilstvo in za sodnike za prekrške zagotavlja mesto Ljubljana,« in je tako usklajen s smotri, ki nalagajo enotno rešitev za celotno območje ljubljanskih občin in mesta. Iz istih razlogov

je prišlo do dopolnitve 176. člena predloga občinskega statuta, saj je potrebna enotna formulacija določila statuta občine, ki govori o načinu delegiranja delegatov v družbenopolitični zbor skupščine mesta Ljubljane.

V razpravi pa je bil podan še amandma k 110. členu, kateremu naj se v zadnjem stavku še doda »skrbijo za učinkovito ukrepanje na tem področju in ekološko vzgojo občanov.«

Vsi podani amandmaji so bili upoštevani in predlog statuta je bil soglasno sprejet.

Z nekaj dopolnitvami in predlogi so delegati zbora krajevnih skupnosti in zbora združenega dela sprejeli tudi osnutek smernic družbenoekonomskega razvoja občine Ljubljana Vič-Rudnik za leto 1978. Predlog teh smernic pa bodo delegati sprejeli na januarski seji skupščine.

NOVO VODSTVO OBČINSKEGA KOMITEJA ZKS

V zadnjih dneh decembra se je sestala novoizvoljena konferenca Zveze komunistov občine Ljubljana Vič-Rudnik. Člani so poslušali izčrpano poročilo o delovanju občinske organizacije ZKS za obdobje 1973—1977 kot tudi poročilo o izvedbi volilnih konferenc v osnovnih organizacijah ter o izvolitvi članov nove konference.

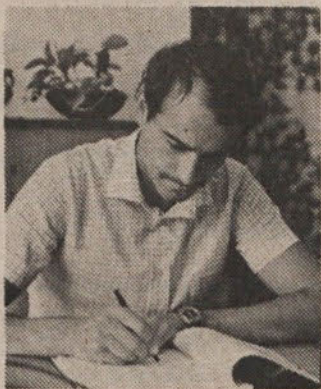
Po podani razrešnici, ki je bila soglasno sprejeta, so izvolili novo vodstvo občinske konference in sicer trinajstčlanski komite, ki ga

bosta vodila Darko Perovšek (sekretar) in namestnik sekretarja Vasja Butina. Konfe-

renca je izvolila tudi častno razsodišče, nadzorno in statutarno komisijo.

Darko Perovšek

Vasja Butina

PREDLOG KRAJA PRAZNOVANJA OBČINSKEGA PRAZNIKA — IG

Predsedstvo OK SZDL je na svoji zadnji seji soglasno podprlo predlog krajevnih konferenc SZDL, da bo kraj praznovanja letošnjega občinskega

praznika — Ig. Predlog bodo na januarski seji obravnavali tudi delegati občinske skupščine.

Za naslovno fotografijo k prvi številki v tem letu smo izbrali morda sicer manj spodbuden motiv, se pa z njegovo resničnostjo v teh januarskih dneh vsakodnevno srečujemo.

UMRL JE NAŠ DOLGOLETNI OBČAN, GENERALPOLKOVNIK V POKOJU JAKA AVŠIČ

2. januarja letošnjega leta je po hudi bolezni v 82. letu prenehalo biti plemenito srce generalpolkovnika v pokoju Jaka Avšiča. Že osemnajstletni dijak je aktivno posegel v politično življenje in sodeloval v boju za osvoboditev jugoslovanskih narodov izpod Avstro-Ogrske. Tik pred začetkom 1. svetovne vojne so ga takratne oblasti obsodile zaradi veleizdaje ter ga izključile iz šole. Ob bojevanju v prvi svetovni vojni je pobegnil na rusko stran in kasneje vstopil med prostovoljce južnoslovanskih narodov v Odesi. Bojeval se je na solunski fronti ter po končani vojni ostal v vojski, končal je vojaško akademijo ter dosegel čin konjeniškega polkovnika in položaj načelnika štaba divizije. Po sramotni kapitulaciji stare jugoslovanske vojske je pogumno ušel nemškemu ujetništvu in se vrnil v Ljubljano, da je nadaljeval boj v svoji ožji domovini. Takoj se je aktivno priključil oboroženi borbi slovenskega in ostalih jugoslovanskih narodov zoper okupatorja, za nacionalno in socialno osvoboditev. Že 15. maja 1942 je postal član glavnega poveljstva slovenskih partizanskih čet. Nato pa do 1. oktobra 1942 do konca novembra 1944 namestnik komandanta glavnega štaba NOV in PO Slovenije. Maja 1943 je osebno vodil pohod Gregorčičeve udarne brigade v Beneško Slovenijo, kakor tudi našo slovensko delegacijo na zasedanje AVNOJA v Jajce.

Za veliko junaštvo in vojaško znanje, ki ga je uspešno uporabljal v partizanskem vojskovanju, je bil z ukazom vrhovnega komandanta Maršala Tita z dne 1. maja 1943 povišan v čin generalpolkovnika. Kasneje je bil izvoljen za člana Slovenskega narodnoosvobodilnega sveta in predsedstva Protifašističnega sveta narodne osvoboditve Jugoslavije. Bil je nosilec Partizanske spomenice 1941 in član ZKS od oktobra 1943. Poleg tega je bil nosilec mnogih naših in tujih vojaških odlikovanj za velike zasluge v našem osvobodilnem boju. Od decembra 1944 je opravljal dolžnost komandanta zaledja v vrhovnem štabu NOV in POJ, po vojni pa druge odgovorne dolžnosti. Bil je šef vojaške misije v Nemčiji, polnomočni minister FLRJ na Dunaju, minister v vladi LR Slovenije, direktor glavne uprave za gospodarstvo LRS, predsednik mestnega ljudskega odbora v Ljubljani, zvezni ljudski poslanec in član sveta Socialistične republike Slovenije. Še in še bi lahko naštevali funkcije in njegovo družbenopolitično aktivnost, ker naš občan Jaka Avšič ni nikoli pozabil na svoje volivce, zato je vedno živel z njimi, jim svetoval in bil vedno pripravljen vsakomur tudi pomagati. Kot naš dolgoletni občan je aktivno sodeloval v družbenopolitičnem življenju naše občine vse do svoje smrti.

Ljubljana je obnemela ob kruti resnici, da je za vedno prenehalo biti srce zvestega ljubljanskega občana, njenega sposobnega generala in nekdanjega predsednika Mestnega ljudskega odbora. S tem smo izgubili resničnega tovariša, velikega bojevnika, predanega komunistu in sposobnega družbenopolitičnega delavca-aktivista. Prepogosto se poslavljamo od tovarišev, ki so s svojim nesebičnim delom vse svoje življenje posvetili borbi za našo svobodo, humanizem in socialistične družbene odnose. Od tovarišev, ki so še posebej prispevali k izgradnji in razvoju naše Ljubljane, njeni rasti in urejenosti.

Minljivost življenja je sicer neizprosna realnost v življenju človeštva, vendar kljub tej kruti realnosti in nezbežnosti pride vedno prezgodaj in nepričakovano. Zahrbina bolezni mu je neusmiljeno pila življenjsko moč. Ko bi lahko še danes v krogu svoje družine zaslužen užíval sadove naših skupnih naporov, ga je kruta smrt tako nenadoma in prezgodaj iztrgala iz naših vrst. Toliko težje verjamemo tej resnici, ker smo

Jaka Avšič

pred dobrim letom skupno proslavljali njegov življenjski jubilej. Takrat je bil še veder, čil in zdrav, ter poln šegavosti in spominov na svojo prehojeno življenjsko pot. Spomnili smo se let, ko je predsedoval Mestnemu ljubljanskemu odboru in ugotovili, da je ogromno storil prav na tem mestu za razvoj naše bele Ljubljane. V letih 1952 in 1953 se je Ljubljana začela bliskovito razširjati in spreminjati svojo podobo — postajala je moderno mesto, ki je potrebovalo novo komunalno pa tudi družbenopolitično ureditev. Za njegov doprinos v teh težkih in odgovornih časih smo mu izrazili globoko zahvalo in mu v priznanje dodelili največji simbol Ljubljane — mesta heroja »Kip illegala«.

Težko se torej sprijaznimo z dejstvom, da ne bomo več skupaj praznovali njegovih in tudi naših jubilejev. Vrzel, ki je nastala z njegovim odhodom za vedno je zelo občutna in boleča. Pogrešali ga bomo prijatelji in znanci, pogrešala ga bo Ljubljana in še posebej naša občina. Pogrešali bomo njegovo aktivnost, njegovo kleno besedo, njegovo globoko nacionalno pripadnost in doslednost idejam naše socialistične revolucije. Še bolj boleča in občutna pa je vrzel, ki je nastala v njegovi družini, ki je z njegovim odhodom za vedno izgubila dobrega moža in skrbnega očeta. Vsi globoko sočustvujemo z njimi.

Preprostost tovariša Jaka Avšiča v odnosih s sotočarji je bila brez dvoma pogojena tudi iz njegove rojstne saveljske domačije, kjer je vzljubil in znal spoštovati delo delavca in kmeta. Od tu tudi njegova velika ljubezen do konj in konjskega športa, ki mu je ostal zvest in kot predsednik Konjeniške zveze Slovenije vgradil velik del sebe v njen razvoj. Izredno pomembne funkcije, ki jih je vršil v armadi, republikah in Ljubljani, ga niso nikoli tako zavzele, da ne bi sodeloval v občini, krajevni skupnosti in neposredno s občani. Dolgo vrsto let in neposredno še sedaj je bil naš družbenopolitični delavec, aktiven v delu organizacije ZZB na naši občini, v organizaciji ZKS v Trnovem in predsednik komisije za odlikovanje pri naši občinski skupščini. Vedno je našel čas, in rad je prihajal na našo občino ter se vedno seznanjal z njeno rastjo in problematiko.

Njegovo plodno in uspešno življenje je bilo resnično posvečeno v celoti revoluciji in napredku domovine ter še posebej Ljubljani.

Ohranili ga bomo v trajnem spominu, takega, kot je tovariš Jaka Avšič bil, dobrega tovariša, sposobnega generala, predanega komunistu in človeka.

Slava njegovemu spominu!

STANE VRHOVEC

PREDSEDNIK REPUBLIKE JOSIP BROZ TITO

SE ZAHVALJUJE ZA ČESTITKE IN ŽELI SREČNO NOVO 1978. LETO

OBJAVLJAMO ZAHVALO PREDSEDNIKA REPUBLIKE ZA NOVOLETNE ČESTITKE, KI MU JIH JE POSLALA SKUPŠČINA OBČINE LJUBLJANA VIČ-RUDNIK

**prpravljamo
se
na volitve**

VOLITVE 9. IN 12. MARCA

Čas volitev se z veliko naglico bliža, saj so že določeni datumi za volitve delegacij v družbenopolitično skupnost in samoupravne interesne skupnosti.

V tem sestavku seznanjamo:

- o opravljenih nalogah v zadnjem obdobju
- o rokovanju nadaljnjih predvolilnih priprav

V okviru predsedstva OK SZDL Ljubljana Vič-Rudnik deluje 60-članski politični štab, ki spremlja in pomaga temeljni samoupravni skupnosti pri pripravi na volitve. V začetku januarja so obiskali vse organizacije združenega dela in krajevne skupnosti v naši občini ter ugotovili, da priprave v občini dobro potekajo. Krajevne konference socialistične zveze so v vseh krajevnih skupnostih evidentirale večje število možnih kandidatov za delegacije, tako večjih težav pri oblikovanju delegacij ne bo.

V mnogih primerih pri evidentiranju upoštevajo tudi že kadrovske potrebe za organe krajevne skupnosti in družbenopolitičnih organizacij v kraju. To je gotovo rezultat spoznanja po stalnem evidentiranju vseh delovnih ljudi in občanov, ki so pripravljeni sodelovati pri razvijanju delegatskega sistema ter samoupravnega odločanja o vseh posameznih vprašanjih družbenoekonomskega in političnega razvoja.

Razveseljivo je tudi dejstvo, da je med evidentiranimi kandidati veliko število mlajših in žensk.

V nekaterih organizacijah združenega dela kasirajo s predvolilnimi pripravami in bodo morala

vodstva družbenopolitičnih organizacij in samoupravnih organov z večjo odgovornostjo pristopiti k najpomembnejši družbenopolitični akciji v tem obdobju.

9. marca bodo volitve v vseh organizacijah združenega dela in delovnih skupnostih, kjer je zaposlenih več kot 30 ljudi. V drugih delovnih organizacijah, kjer je zaposlenih manj kot 30 delavcev, predstavljajo vsi splošno delegacijo za zbor združenega dela in vse samoupravne interesne skupnosti. V teh organizacijah ne bo potrebno opravljati volitev.

V krajevnih skupnostih bomo volili 12. marca in to vsi delovni ljudje in občani z volilno pravico.

Poleg delegacij za družbenopolitično skupnost in samoupravne interesne skupnosti, ki sestavljajo skupščinski sistem, bomo volili tudi posebne delegacije za telesno kulturno skupnost in skupnost starostnega zavarovanja kmetov.

Koordinacijski odbor za kadrovska vprašanja pri predsedstvu OK SZDL je tudi že evidentiral predloge za vodilne funkcije v občinski skupščini, kakor tudi za samoupravne interesne skupnosti.

O evidentiranih kandidatih za vodilne funkcije bo potekalo razprava v temeljnih samoupravnih skupnostih ter na občinsko-kandidacijski konferenci.

POTEK VOLILNIH NALOG DO MESECA MARCA

Priprava in izvedba volitev zahteva dosledno uresničevanje nalog organizatorjev kadrovskih priprav. Poglavitni dejavniki za posamezne volitve so:

Za volitve članov delegacij in delegatov za skupščine družbenopolitičnih skupnosti in skupščine samoupravnih interesnih skupnosti sta osnovna organizatorja, usmerjevalca in usklajevalca celotnih kadrovskih priprav tako v temeljnih samoupravnih organizacijah in skupnostih. Socialistična zveza delovnega ljudstva in Zveza sindikatov, ki usklajujeta to aktivnost z drugimi družbenopolitičnimi organizacijami ter samoupravnimi subjekti, ki se vključujejo v volilne priprave.

Da bi zagotovili usklajenost, načrtnost ter smotrnost reševanja celovitih kadrovskih potreb in enakomerno porazdelitev družbenih funkcij, morajo vsi nosilci konkretnih kadrovskih priprav za posamezne volitve svoje predloge, oblikovane na osnovi evidentiranja možnih kandidatov, usklajevati v koordinacijskih odborih za kadrovska vprašanja in volitve v temeljnih samoupravnih organizacijah in skupnostih — torej v organizacijah združenega dela in v krajevnih skupnostih.

Aktivnosti v TOZD in KS

Proces evidentiranja možnih kandidatov za člane delegacij, ki delegirajo delegate v skupščine družbenopolitičnih skupnosti in skupščine samoupravnih interesnih skupnosti, ki so sestavni del skupščinskega sistema, poteka po naslednjem postopku:

I. Predkandidacijski postopki — v TOZD oziroma KS, v organizacijah združenega dela in v krajevnih skupnostih je evidentiranje možnih kandidatov za delegate v DPS in SIS zaključiti z **20. 1. 1978**. Takoj za tem je v TOZD sklicati seje izvršnih odborov osnovnih organizacij sindikata, v KS pa seje predsedstev krajevnih konferenc SZDL. Te seje morajo biti opravljene do **30. 1. 1978**.

Na teh sejah je obravnavati naslednja vprašanja:

V TOZD:

— sprejeti sklep o sklicu temeljne kandidacijske konference (TKK)

— iz vrst evidentiranih kandidatov oblikovati predlog možnih kandidatov za člane delegacij za skupščino družbenopolitične skupnosti in skupščine samoupravnih interesnih skupnosti. V tej fazi postopka je dobiti tudi pismeni pristanek evidentiranega možnega kandidata o sprejemu kandidature,

— posredovati predlog možnih kandidatov v obravnavo in dopolnitev: zborom delovnih ljudi oziroma samoupravnim delovnim skupnostim, delavskim svetom in vodstvom družbenopolitičnih organizacij v TOZD,

— oblikovati in sprejeti predlog poslovnika za delo temeljne kandidacijske konference.

V KS:

— sprejeti sklep o sklicu temeljne kandidacijske konference, — iz vrst evidentiranih kandidatov oblikovati predlog možnih kandidatov za člane delegacij za skupščino družbenopolitične skupnosti in skupščine samoupravnih interesnih skupnosti.

V tej fazi postopka je dobiti tudi pismeni pristanek evidentiranega možnega kandidata o sprejemu kandidature,

— posredovati predlog možnih kandidatov v obravnavo in dopolnitev: zborom občanov, oziroma vaškim, uličnim in hišnim odborom SZDL, oziroma hišnim svetom in vodstvom družbenopolitičnih organizacij v KS,

— oblikovati in sprejeti predlog poslovnika za delo temeljne kandidacijske konference.

II. Kandidacijski postopki — v TOZD oziroma KS

PRVA SEJA TEMELJNE KANDIDACIJSKE KONFERENCE (TKK)

Prvo sejo TKK v TOZD in drugih organizacijah in skupnostih skliče predsednik OO sindikata, v KS pa predsednik KK SZDL. Prva seja TKK mora biti opravljena do **10. 2. 1978**

Na tej seji se:

- obravnavajo in sprejmejo:
 - poslovnik za delo TKK,
 - poročilo izvršnega odbora osnovne organizacije sindikata oziroma KK SZDL o poteku politične aktivnosti v pripravi na volitve,
 - poročilo OO sindikata oziroma KK SZDL v zvezi z usklajevanjem predlogov možnih kandidatov za člane delegacij;
- obravnavajo, uskladi in sprejmejo:
 - predlog možnih kandidatov za člane delegacij za skupščine DPS in SIS,
 - kandidatno listo za člane delegacije za skupščino DPS in skupščine SIS;
- obravnavajo in zazame stališče do:
 - predloga kandidatov za delegate družbenopolitičnega zbora občinske skupščine,
 - predloga možnih kandidatov za volilne funkcije v skupščini občine in skupščinah občinskih SIS;
- določi delegata za 1. sejo občinske kandidacijske konference, (OPOMBA: Tiste TOZD, organizacije in skupnosti, ki se združujejo v konferenco delegatov, določijo delegata za konferenco delegatov TKK, ta pa delegira skupnega delegata v OKK);
- o usklajevanju predlogov možnih kandidatov in o predlogu kandidatne liste za člane TSS obvesti delovne ljudi in občane;
- delovno predsedstvo TKK pismeno obvesti predsedstvo OK SZDL o delu in stališčih TKK ter pošlje kandidatno listo volilni komisiji v TSS najpozneje 15 dni pred dnevom glasovanja na voliščih.

Sejo TKK začne predsednik osnovne organizacije sindikata oziroma predsednik krajevne konference SZDL v KS, vodi pa jo delovno predsedstvo — izvoljeno na sami seji.

Sestav TKK, delovnega predsedstva, vodenje seje, način in potek glasovanja, postopek sprejemanja kandidatov na kandidatno listo, sprejem kandidatne liste, vodenje zapisnika itd. vsebuje poseben volilni pravilnik o poteku predkandidacijskih, kandidacijskih in volilnih opravil in bo pravočasno posredovan vsem organizatorjem volilnih priprav.

Aktivnost na ravni občine

Seja konference delegatov za OKK

Predsednik občinskega sveta zveze sindikatov bo sklical seje vseh konferenc delegatov za OKK v občini, ki se v TOZD oziroma TKK, zaradi skupnega delegata v OKK, združujejo v konferenco delegatov.

Seje konferenc delegatov morajo biti opravljene do **5. 2. 1978**.

Na teh sejah se bo razpravljalo o stališčih in predlogih oblikovanih na TKK in sprejela se bodo stališča do vprašanj, ki bodo na dnevnem redu OKK. Vsaka konferenca delegatov bo določila po enega delegata za prvo sejo OKK.

I. Predkandidacijski postopki v občini

Predsednik OK SZDL skliče sejo predsedstva OK SZDL za dne **18. 1. 1978**. Predsedstvo bo sprejelo sklep o sklicu skupne seje OS ZSS in OK SZDL. Na tej seji se bo tudi obravnaval in sprejel predlog volilnih dokumentov ter posredoval v razpravo in sprejem

skupni seji občinskega sveta ZSS in občinske konference SZDL ter opravil pregled evidentiranih možnih kandidatov za DPZ občinske skupščine in skupščin SIS v občini in posredoval skupni seji OS ZSS in OK SZDL.

Predsednika OS ZSS in OK SZDL skličeta skupno sejo OS ZSS in OK SZDL za dne **25. 1. 1978**.

SKUPNA SEJA:

- sprejme:
 - poročilo o poteku politične aktivnosti v pripravi na volitve,
 - dogovor o merilih in sestavi DPZ občinske skupščine,
 - sklep o postopku delegiranja delegatov iz SZDL v DPZ skupščine občine,
 - rokovnik za izvedbo predkandidacijskih, kandidacijskih volilnih opravil ter konstituiranje delegatskih skupščin v letu 1978 za območje občine.

- razpravlja o evidentiranih možnih kandidatih za delegate DPZ skupščine občine ter za nosilce volilnih funkcij v občinski skupščini in skupščinah SIS v občini ter jih posreduje v obravnavo vsem občinskim vodstvom družbenopolitičnih organizacij, samoupravnim organom in vodstvom družbenopolitičnih organizacij v temeljnih samoupravnih organizacijah ter skupnostih in temeljnim kandidacijskim konferencam.

V razpravo jim posreduje tudi evidentirane možne kandidate za delegate DPZ Skupščine SRS, delegate za Zvezni zbor in delegacije zbora republik in pokrajin Skupščine SFRJ ter možne kandidate za nosilce volilnih funkcij v skupščini SRS in skupščinah SIS v republikah ter za predsedstvo SRS.

SEJA PREDSEDSTVA OK SZDL

Predsednik OK SZDL skliče **5. 2. 1978** predsedstvo OK SZDL, za dne **12. 2. 1978**.

Na seji predsedstva se:

- sprejme sklep o sklicu **prve seje OKK**;
- razpravlja in oceni potek prvih sej TKK in o tem pripravi poročilo za prvo sejo OKK,
- na osnovi stališč TKK oblikuje predlog možnih kandidatov za delegate DPZ skupščine občine in ga posreduje vsem občinskim vodstvom DPO v razpravo in uskladitev.

II. Kandidacijski postopki v občini

PRVA SEJA OKK

Predsednik OK SZDL **15. 2. 1978** skliče prvo sejo OKK, za dne **22. 2. 1978**.

OKK na prvi seji opravi naslednje naloge:

- sprejme poslovnik za delo OKK,
- obravnavajo in sprejme poročilo volilne komisije in KO za kadrovska vprašanja pri predsedstvu OK SZDL o opravljenih kandidacijskih postopkih v TOZD, drugih organizacijah in delovnih skupnostih ter KS,
- obravnavajo dodatne predloge in stališča TKK glede predlaganja kandidatov za delegate DPZ skupščine občine, mesta in skupščine SRS, določijo predlog liste kandidatov DPZ občinske skupščine,
- z glasovanjem določijo listo kandidatov za delegate DPZ občinske skupščine,
- obravnavajo stališča in predloge TKK glede predlaganih kandidatov za delegate DPZ skupščine mesta, Skupščine SRS, za delegate Zveznega zbora in delegacije Zbora republik in pokrajin Skupščine SFRJ ter o možnih kandidatih za nosilce volilnih funkcij v skupščini občine, mesta, SRS in v skupščinah SIS v občini, mestu in republikah,
- določijo mandatorja za sestavo izvršnega sveta skupščine občine,
- določijo dva delegata za prvo sejo republiške kandidacijske konference.

Ves ostali postopek priprav in izvedba volitev bo vsebovan v posebnih volilnih dokumentih, naloge, postopek in sklic druge seje TKK in OKK pa bo objavljen v naslednji številki Naše komune.

OBČNI ZBORI OSNOVNIH ORGANIZACIJ SINDIKATA

Ocena akcijske usposobljenosti sindikata v združenem delu

V novembru preteklega leta so se predstavniki občinskih svetov Zveze sindikatov Slovenije dogovorili, da bodo praviloma v prvem mesecu tega leta v vseh osnovnih organizacijah sindikata v Sloveniji občni zbori. Občne zbornice izvajajo sindikalne organizacije po določbah statutarne pogodbe sindikatov in Zveze sindikatov Slovenije le vsako četrto leto, ker je mandatna doba organov sindikata štiriletna. Zaradi enotnih in usklajenih priprav na IX. kongres sindikatov in zveze sindikatov Slovenije ter VIII. kongres sindikatov in zveze sindikatov Jugoslavije, ki bosta predvidoma v zadnjem delu tega leta, pa se prva mandatna doba organov sindikatov in zveze sindikatov zaključuje že po treh letih. Tako bo po sklepu predsedstva tukajšnjega občinskega sveta zveze sindikatov preko 18.000 članov sindikata v okrog 200 osnovnih organizacijah v naši občini opravilo občne zbornice v enotnem roku od 15. januarja do 18. februarja tega leta.

Na teh občnih zbora bodo člani sindikata sprejemali poročila o delu in finančnem poslovanju v preteklem obdobju za 1977. leto ter delovne in finančne načrte za leto 1978, ocene o organizacijski in akcijski usposobljenosti svojih osnovnih organizacij sindikata ter izvolili sindikalne poverjenike in izvršne ter nadzorne odbore v svoji organizaciji za naslednjo štiriletno mandatno dobo. Tokrat na občnih zbora se ne bodo volili delegatov za občinske organizacije oziroma odbore sindikatov, ker bodo to opravili kasneje na članskih sestankih, zopet na osnovi skupnega širšega dogovora in v enotnem roku. Tako bodo do nadaljnjega, toda ne dalj kot do volitev delegatov za kongres, še naprej delali sedanji delegati občinskih odborov sindikata ter delegati občinskega sveta zveze sindikatov in njihovi organi, to je predsedstvo in komisije.

Sindikalna organizacija napravila pomemben napredek

Tako kot drugod, je tudi v naši občini viden velik razvoj in napredek sindikalne organizacije v preteklem obdobju. To se predvsem kaže v preoblikovanju njene izrazite gospodarske, kulturne, športno-rekreativne in socialne funkcije v vlogo političnega dejavnika samoupravne socialistične družbe ter v več kot desetkratnem povečanju števila sindikalnih delegatov in funkcionarjev, ali po starem rečeno sindikalnih aktivistov, kar je omogočilo predvsem nova sindikalna organiziranja po delegatskem načelu in nova z ustavo opredeljena vsebina dela sindikata.

Na osnovi ustavne opredelitve sindikata kot najširše politične organizacije delavskega razreda in kot politične osnove in nadzora samoupravljanja v združenem delu, je VIII. kongres sindikatov in zveze sindikatov Slovenije novembra 1974. leta sprejel obsežne sklepe kot programsko osnovo za delovanje sindikata v tem prvem štiriletnem mandatnem obdobju. Ti sklepi so v praktični rabi zasnovani na znanem kongresnem geslu:

nič, kar je pomembnega za delavca, brez sindikata. In ker je nadaljnji razvoj samoupravljanja in v njem nov samostojen družbenoekonomski položaj delavca bistvena vsebina naše nove ustave, se je sindikat v preteklem obdobju — in se bo še bolj v bodoče — pojavljal povsod tam, kjer je samoupravljanje in ga s svojo politično dejavnostjo razvijal in poglobljal ter predvsem vsebinsko bogatil. Tako kot postavlja delegatski sistem v aktivnem položaju samoupravljalca slehernega aktivnega občana in delovnega človeka, postavlja sindikat s svojo vsebino dela in organiziranostjo vsakega svojega člana v položaj družbenopolitičnega čimtelja v razvoju in krepitvi samoupravljanja v združenem delu.

Usposabljanje poverjenikov — trajna naloga

Mnogo je bilo že doslej napravljene za usposabljanje sindikalnih poverjenikov in funkcionarjev v osnovnih organizacijah sindikata — in to bo potrebno še v večji meri delati tudi v bodoče, — da je bil sindikat v združenem delu lahko pobudnik ali nosilec akcij pri spreminjanju in dograjevanju samoupravne organiziranosti, pri

urejanju dohodkovnih odnosov in uveljavljanju načela delitve po delu, pri uveljavljanju novega sistema družbenega planiranja po metodi družbenega dogovarjanja in samoupravnega sporazumevanja na temelju enakopravnosti, vzajemnosti in solidarnosti, za sprejem in izvajanje stabilizacijskih in sanacijskih programov in ukrepov, v razvijanju in krepitvi delegatskega sistema ter oblikovanju in podružbljanju kadrovske politike. Ob vsem tem pa seveda niso bile zanemarjene še njegove druge funkcije, kot so: kulturna in športna rekreativna dejavnost, ekonomska, socialna in zaščitna dejavnost.

Čeravno še ni povsem dosežena usposobljenost poverjenikov, delegatov in organov sindikata in s tem tudi

strani pa prek realne ocene stanja in aktivnosti sindikatov mobilizator za nadaljnje še uspešnejše delo osnovnih organizacij sindikata.

Okrepiti aktivnost

Zaradi navedenega se v vsebini dela osnovnih organizacij sindikata z občnimi zbora nič ne prekinja. Nasprotno, z odpravo nekaterih pomanjkljivosti v delu poverjenikov in izvršnih organov bodo osnovne organizacije še okrepile svoje aktivnosti, predvsem pa bodo zajamčile nepretrganost svojega sedanjega delovanja v tem smislu, da bomo v sindikatu kot celoti, v osnovnih organizacijah pa še posebej, še hitreje uresničevali takšen družbenoekonomski položaj delavca, da bo resnično povsod odločal o pogojih in rezultatih svojega dela ter o celokupni družbeni reprodukciji. Zato se bo v bodoče aktivnost sindikata razširila tudi na vsebinsko delovanje v delegatskih samoupravnih telesih organizacij združenega dela, krajevnih, samoupravnih interesnih in družbenopolitičnih skupnostih. V tej obliki delovanja bo sindikat lahko uspešnejše uveljavljal svojo socialno politiko, pri čemer seveda ne mislimo na socialno zaščito v ožjem smislu, temveč na širšo socialno politiko v družbi.

Da pa bo sindikat lahko uspešno uresničeval to svojo celovito novo družbeno vlogo in še bolj uspešno izvajal vse tekoče naloge, se mora za to stalno usposablјati, tako v idejnem akcijskem, kot kadrovskem smislu, in to predvsem v osnovni organizaciji sindikata. Pri tem je ob novi predvideni vlogi izvršnega odbora osnovne organizacije, ki naj bi postal njen politični usmerjevalec in predstavnik, pomembno tudi to, da osnovne organizacije še bolj kot doslej vzpostavljajo in vzdržujejo najtesnejše stike z občinsko organizacijo zveze sindikatov, pri čemer pa je važno to, da je osnovna organizacija sindikata center, prek katerega se prenašajo težnje delavcev in njihovi problemi in obratno, center, prek katerega se prenaša vpliv širših interesov združenega dela in družbe ter pogledi in stališča sindikata kot celote na delavce. Vse to pa vodi k zaključku, da je nujno potrebno vedno najti takšne oblike dela sindikata, ki bodo omogočile predvsem aktivnost članstva, ne samo izvršnih in drugih organov organizacije, in da bo povezanost med članstvom in izvršnimi organi sindikata v organizaciji združenega dela in občini čim boljša.

Zbir ocen delovanja in akcijske usposobljenosti osnovnih organizacij sindikata in še posebej pregled in oceno izpolnitve sklepov VIII. kongresa slovenskih sindikatov bo povzela skupščina občinske organizacije zveze sindikatov, ki jo bo v delegatski zastopnosti vseh osnovnih organizacij sindikata v občini sklical občinski svet zveze sindikatov predvidoma aprila tega leta. Realna in objektivna ocena položaja in aktivnosti osnovnih organizacij sindikata in celotne občinske organizacije zveze sindikatov v našem samoupravnem in družbenem dogajanju pa bo najboljša vsebinska priprava na IX. kongres sindikatov in zveze sindikatov Slovenije.

JANEZ ČEBULJ

IZ OO ZRVS TRNOVO

USPEŠEN MANDAT

Štiriletno mandatno obdobje plodnega delovanja Osnovne organizacije ZRVS TRNOVO je minilo in 25-članski odbor je 15. nov. 1977 položil svoj obračun ob številni udeležbi RVS v dvorani Krajevne skupnosti, ki je bila skoraj premajhna. V prisotnosti predstavnikov OBČINSKEGA ODBORA ZRVS VIČ (E. DOLČIČ), KO ZRVS Brezovica (A. Šifer), KO ZB NOV (BARAGA), Krajevne skupnosti (ERZAR), kraj. akcija ZSMS in Gasilskega društva TRNOVO so pregledali aktivnost RVS v minulem obdobju in kritično ocenili dosedanje delo odbora.

Glede na rezultate dosedanjega dela je pričakovati, da bo novoizvoljeni odbor KOZRVS s predsednikom F. Štrumbljem na čelu nadarjal ob pomoči vseh starešin začeto in tako opravičil zaupanje, ki so mu ga dali člani te prizadevne organizacije.

Lahko trdimo, da je velika večina RVS te organizacije aktivno vključena v družbeno politično delo v sami krajevni skupnosti, aktiv ZK pa deluje med starešinami že od 1974. leta. Prav ta bo poleg komisije za informiranje pri odboru ZRVS in skupno z odborom SLO v KS Trnovo po svojih močeh pomagal v akciji »NAŠA OBRAMBA V VSAKO

DRUŽINO«. 87 % članov organizacije že danes ima naročeno to nadvse aktualno in za vse zanimivo revijo. Odstotek naročnikov je glede na fluktuacijo prebivalstva (in s tem tudi RVS) kar precejšen, vendar streme za tem, da bi akcija v celoti uspela, da bi namen akcije bil resnično dosežen. V KS naj ne bi bilo družine, ki revije ne bi prejemale. Več pomoči naj bi nudili tudi SD PARTIZAN in poživili sodelovanje z ZSMS. Konferenca je sklenila v soboto, 19. nov. obiskati legendarne Dražgoše in zaključiti štiriletno obdobje dela s tovariškim srečanjem. Delovna sobota je marsikomu onemogočila udeležbo, tistim, ki so bili prisotni na izletu, pa dneva nikakor ni bilo žal. Po ogledu spomenika dražgoški epopeji, o dogodkih katere je pripovedoval njen udeležec MILAN ŽAKELJ, iz Škofje Loke, so se ob čudovitem poznojesenskem dopoldnevu nadihali neonesnaženega gorskega zraka v prijetni vasi na obronkih JELOVICE, pokramljali z domačini, prenekaokrat je zapel fotoaparati, pa tudi lepa slovenska pesem. ALPLES restavracija jim je ponudila skromno kosilo, nato pa so še v bližnjem gostišču v Železnikih malo tovariško pokramljali. Med sedmimi ekipami je najboljša podrla 112 kegljev. TAKIH srečanj si še žele vsi, saj se tako spoznavajo med seboj.

Na fotografiji je ekipa, ki je v skupni uvrstitvi dosegla odlično drugo mesto. Ekipa so sestavljali: Ciril Bevc, Jože Prijatelj, Zvone Sterle, Srečko Prijatelj, Iztok Snoj in Roman Snoj.

LEP USPEH V DRAŽGOŠAH

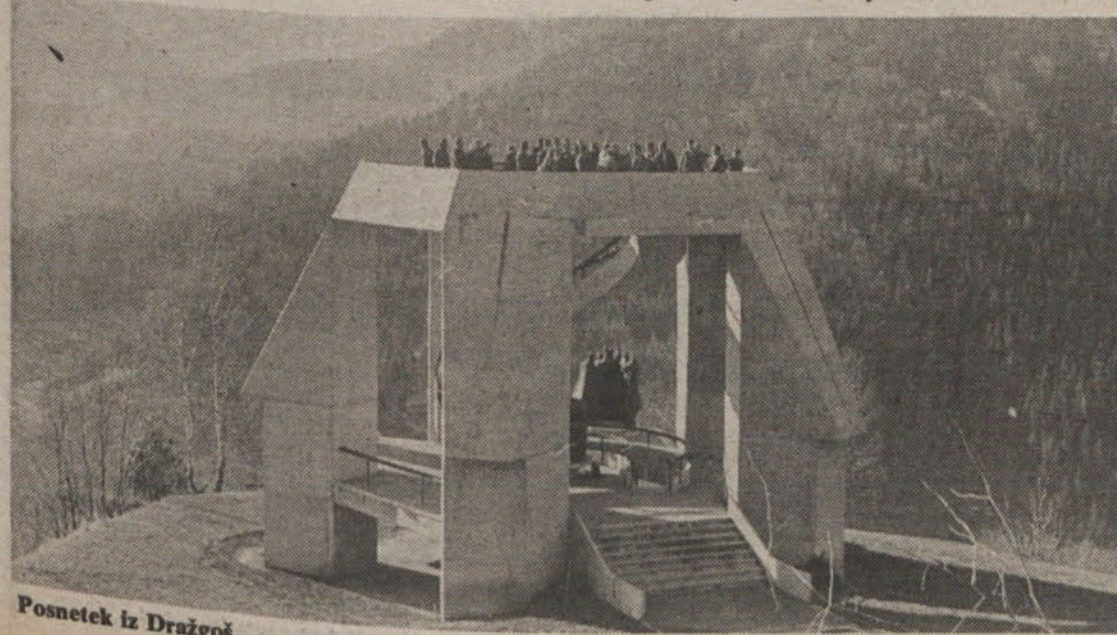
Tako kot vsako leto doslej so se tudi v teh prvih januarskih dneh člani ZRVS in ZSMS iz naše občine udeležili tradicionalnega tekmovanja »Po poteh heroja Stefana Kebeta«. Pot pohoda, ki je vezan na obletnico bitke v Dražgošah in je tudi zmagoviti borbi posvečen, je vodila udeležence iz Kroke preko Jamnika v Dražgoše.

Občinski odbor ZRVS se je tega pohoda udeležil z dvema ekipama, ki sta bili letos vsekakor boljše pripravljene. Med skupno 54 ekipami iz vse Slovenije je prva ekipa zasedla odlično drugo mesto. Druga ekipa pa se je prav tako uvrstila, saj je bila med vsemi nastopajočimi ekipami na 16. mestu.

Ob tej priložnosti se zahvaljujemo članom ZRVS in ZSMS. Smučarskega kluba Brdo, ki so

obe ekipi tudi pripravili. Tudi sicer so prav člani obeh organizacij iz Brda in Vrhovcev pravzaprav že kar stalni udeleženci tega pohoda. Prav ob tovrstnih prilikah namreč mlajši spoznavajo napore, ki so jih borci v času NOB premagovali, sedaj se pa sami usposablјajo in krepijo. Žal pa po drugi strani ugotavljamo, da se tega, čisto rekreacijskega pohoda udeležuje vse premalo članov ZSMS, ZRVS in ZZB.

VSEM SODELUJOČIM NA TEM TEKMOVANJU ISKRENO ČESTITAMO Z ŽELJO, DA BI TUDI V BODOČE SODELOVALI NA TEM IN PODOBNIH TEKMOVANJH, PREVERJALI SVOJE SPOSOBNOSTI IN ZNANJE IN PRI TEM DOSEGLI DOBRE REZULTATE. OBČINSKI ODBOR ZRVS

Posnetek iz Dražgoš

SMERNICE ZA NADALJNJE DELO

Čeravno ima za seboj le dobro leto in pol samostojnega dela, osnovna organizacija ZRVS Horjul kljub temu dokaj uspešno uresničuje tekoče naloge, ki si jih je zadala. To se kaže zlasti pri izvedbi raznih akcij ob jubilejih in praznikih, kakor tudi v njenem prizadevanju, da svoje delo še aktivneje, predvsem pa učinkoviteje poveže z delom drugih družbenopolitičnih organizacij v tem kraju.

V tem smislu je potekala njena nedavna konferenca v prostorih OŠ Horjul.

Na njej so izvolili novo predsedstvo osnovne organizacije ZRVS Horjul z novim nadzornim odborom in komisijami, in ob prisostvovanju predstavnika ZRVS

Ljubljana-Vič-Rudnik ter vrhniške garnizije pretresli nekatera najpomembnejša vprašanja svojega dosedanjega in bodočega dela. Predstavniki občinskega odbora ZRVS pa jih je poleg tega seznanil tudi z nekaterimi (novimi) pravili o delovanju ZRVS ter pohvalil njihove uspehe, ki so jih dosegli na najpomembnejših toriških družbenega življenja.

Prav tako pa so ob tej priložnosti podelili tudi priznanja nekaterim najzaslužnejšim organizacijam, ki tesno sodelujejo z osnovno organizacijo ZRVS Horjul. Le-ta so prejeli: Lovska družina Horjul, LD Šentjošt, gasilsko društvo Horjul, GD Žažar in vojniki ter starešine vrhniške garnizije. B. VRHOVEC

S SKUPŠČINE IZOBRAŽEVALNE SKUPNOSTI

IZBOLJŠATI DELEGATSKA RAZMERJA

Zadnja seja izobraževalne skupnosti v prejšnjem letu je izzvenela v oceni dosedanjega dela, kajti mandat sedanji skupščini bo kmalu potekel, zato je takšna analiza potrebna, da se sedanje napake ne bodo več ponavljale.

Ena glavnih napak, ki je botrovala relativno slabemu delu skupščin vseh SIS v občini, ne le izobraževalne, je neustrezna oblika delegacij SIS. V večini delovnih organizacij in krajevnih skupnosti so oblikovali enotne delegacije za vse SIS. Delegati v delegaciji so si razdelili »resorje«, vsak delegat je bil »zadoložen« za eno ali več SIS. Takšna razdelitev nalog je pripeljala do tega, da se delegat ni več posvečeval z drugimi delegati, še manj pa se je povezoval z delegatsko bazo. Takšen način dela delegatov in delegacij pa se ni mnogo razlikoval od prejšnjega načina dela odbornikov in poslancev, ki so na sejah predstavniških teles razpravljali in glasovali v svojem imenu. Za boljše delo delegatov, delegacij in navsezadnje skupščin SIS, bo potrebno v prihodnjem mandatnem obdobju oblikovati čim več posebnih delegacij, v krajevnih skupnostih in temeljnih organizacijah združenega dela.

To pa ni edina napaka, ki jo je treba odpraviti pri delovanju delegatskega sistema. V izobraževalni skupnosti je namreč neustrezno sestavljen zbor uporabnikov, ker v njegovih vrstah sedijo prosvetni delavci, ki so jih delegirale krajevne skupnosti. V zboru uporabnikov naj bi v resnici sedeli uporabniki, kajti prosvetni delavci sedijo kot izvajalci v zboru izvajalcev.

Slaba je bila navpična povezava od delegatske baze prek delegacij in konferenc delegacij do skupščine SIS. Prav tako je bila slaba povezava med posameznimi SIS, kajti le-te večkrat obravnavajo skupna vprašanja, ki naj bi jih tudi skupno reševale.

Najpomembnejše za prihodnje mandatno obdobje je izbrati za delegate takšne ljudi, ki bodo odgovorno opravljali svojo nalogo, se udeleževali sej skupščin SIS, dosledno pregledali gradivo ter ga hranili, se posvetovali v svoji delegaciji, poročali o svojem delu delegatski bazi, ter prikazali nujnost delovanja SIS v svojih delovnih organizacijah in krajevnih skupnostih, kjer so nanje morebiti pozabili.

Doslej so strokovna dela za delovanje samoupravnih interesnih skupnosti opravljali tajniki

SIS z administrativnim osebjem dokaj nepovezano, z večjimi ali manjšimi težavami. Tajniki SIS opravljajo strokovna dela za eno ali dve SIS, pri tem jim pomaga tudi določeno število administrativnih uslužbencev, ki včasih niso polno zaposleni, kajti obseg dela za posamezne SIS se razlikuje.

Za bolj ažurno in racionalno opravljanje del pri pripravi gradiva za SIS v občini so strokovni delavci teh SIS pripravili predlog samoupravnega sporazuma o ustanovitvi »Delovne skupnosti skupnih služb«. Glede na obseg dela bodo oblikovali skupne službe, tako da bodo delavci skupnih služb lahko opravljali delo za več SIS, ne le za tisto, za katero so doslej. Koliko bo vsaka SIS prispevala za delovanje skupnih služb, bo odvisno od obsega dela, ki ga bodo delavci skupnih služb opravili za posamezno SIS.

Na isti seji je dala skupščina izobraževalne skupnosti v javno razpravo osnutek »Samoupravnega sporazuma o osnovah in merilih za uresničevanje svobodne menjave dela v občinskih izobraževalnih skupnostih vseh ljubljanskih občin in Mestni izobraževalni skupnosti Ljubljana«. Predloženi samoupravni spora-

zum opredeljuje osnove in merila za pridobivanje samoupravno dogovorjenega povračila vzgojnoizobraževalnim organizacijam za opravljene dejavnosti oziroma storitve. Okvirne skupne osnove in merila za ovrednotenje dela delavcev v vzgojnoizobraževalnih organizacijah so: predmetnik in učni načrt ter pedagoški in drugi normativi v skladu z zakoni o vzgojnoizobraževalnih organizacijah; število učencev v oddelku glede na površino učilnic; normativi za opremo učnih prostorov; programi vzgojnoizobraževalnega dela v drugih organizacijah; 42-urna tedenska delovna obveznost delavcev v vzgojnoizobraževalnih organizacijah in organizacija vzgojnoizobraževalne dejavnosti, ki opredeljuje število delavcev na enoto storitve.

S tem samoupravnim sporazumom bodo vzgojnoizobraževalne organizacije pridobile prihodek po načelih svobodne menjave dela. Vzgojnoizobraževalni program bo takšen, za kakršnega se bodo odločili podpisniki samoupravnega sporazuma in ki bo v skladu z materialnimi možnostmi združenega dela.

F. PREŠEREN

kotiček
za
potrošnike

POTROŠNIKI IN NJIHOVE PRAVICE

Zakon o blagovnem prometu (Ur. l. SRS 21-77) predpisuje, da Republiški komite za tržišče in cene predpiše minimalne pogoje, ki jih morajo izpolnjevati poslovni prostori, oprema in naprave, v katerih delovne organizacije opravljajo blagovni promet in storitve v blagovnem prometu.

Trgovske delovne organizacije in sveti potrošnikov so dolžni skleniti samoupravni sporazum, ki določa razporeditev, začetek in konec delovnega časa prodajal ob nedeljah in državnih praznikih ter čas inventur. Če tega samoupravnega sporazuma ne sklenejo, določi občinska skupščina z odlokom razporeditev in trajanje delovnega časa.

Zakon tudi predpisuje, da so se delovne organizacije, ki proizvajajo oziroma prodajajo blago ali opravljajo storitve za neposredno porabo občanov, dolžne dogovarjati s sveti potrošnikov o redni in kakovostni preskrbi, o razvoju trgovske mreže in lokaciji prodajal, količini in kakovosti blaga, ki ga prodajajo in o medsebojnih razmerjih glede določanja cen proizvodov.

Trgovske in storitvene delovne organizacije morajo omogočiti delovanje svetov potrošnikov ter jim nuditi potrebne podatke.

Sveti potrošnikov v krajevnih skupnostih sklepajo s trgovskimi in storitvenimi delovnimi organizacijami samoupravne sporazume, s katerimi določajo medsebojna razmerja glede redne in kakovostne preskrbe s posameznimi proizvodi, količino in kakovost blaga, način sodelovanja potrošniških svetov pri določanju postopka za obravnavanje reklamacij in način sodelovanja občanov pri gradnji prodajal in servisov.

Zakon predpisuje, da je trgovska delovna organizacija dolžna obvestiti kupce v primeru razprodaje, navesti vzroke in stopnjo znižanja cen in čas, v katerem se bo opravljala razprodaja. Zakon tudi določa, da ne sme nobena trgovska ali storitvena delovna organizacija opraviti storitve ali prodati blaga posamezniku po nižji ceni, kot to velja za vse ostale kupce oziroma uporabnike. Prav tako ima kupec pravico zahtevati obresti, če del kupnine za kupljeno blago plača vnaprej.

Pri prodaji določenih tehničnih predmetov je trgovska delovna organizacija dolžna seznaniti kupca z načinom uporabe in mu izročiti navodilo za uporabo. Reklamacije je trgovska delovna organizacija dolžna obravnavati, postopek za obravnavo mora biti opredeljen v samoupravnem splošnem aktu. O svoji odločitvi glede reklamacije je dolžna delovna organizacija obvestiti kupca po ugotovitvi upravičenosti reklamacije, najpozneje pa v petnajstih dneh po njeni vložitvi.

Organizacija združenega dela, ki opravlja promet na drobno, je dolžna zagotoviti kupcu za prodani proizvod nadomestne dele toliko časa, za kolikor je po predpisih obvezan prodajalec ali uvoznik takšnega proizvoda.

Tudi na živilskih trgih se nam obeta bolj organizirana preskrba s kmetijskimi prehrablenimi proizvodi, kajti organizacije združenega dela in občani, ki prodajajo na trgu kmetijske pridelke ter organizacija združenega dela, ki upravlja trg, oblikujejo skupaj s samoupravno interesno komunalno skupnostjo, občinsko skupščino in z občinsko konferenco svetov potrošnikov in z drugimi organizacijami, ki so zainteresirane za redno in kakovostno preskrbo s kmetijskimi prehrablenimi proizvodi, samoupravno skupnost za organizirano preskrbo.

To je le nekaj misli in podatkov, ki jih navaja zakon o blagovnem prometu. Kako bodo določbe zakona uresničevane, je odvisno od samoupravnega dogovarjanja trgovskih in storitvenih delovnih organizacij z organizacijami potrošnikov na mestni, občinskih in krajevnih ravneh.

V treh četrtinah (21) krajevnih skupnosti v naši občini so sveti potrošnikov že ustanovljeni, zato se krajani že lahko obračajo nanje in z njimi tudi aktivno sodelujejo. Sveti potrošnikov so ustanovljeni v naslednjih krajevnih skupnostih: Krim-Rudnik, Trnovo, Rakitna, Malči Belič, Golo-Zapotok, Turjak, Brdo, Kozarje, Vič, Tomišelj, Notranje gorice, Rob, Ig, Milan Česnik, Rožna dolina, Brezovica, Kolečija, Vnanje gorice, Črni vrh, Podpeč-Prešerje in Škofljica.

V OTROŠKEM VARSTVU

ZMANJŠEVANJE SOCIALNIH RAZLIK

Soglasna ugotovitev vseh delegatov skupščine skupnosti otroškega varstva je bila, da delegatski odnosi med delegacijami in delovnimi ljudmi ter občani niso vzpostavljeni kot je treba. V skupščini ni bilo možno enakopravno soočanje in usklajevanje uporabnikov in izvajalcev, ker je sestava zbora uporabnikov nepravilna, ker tudi v zboru uporabnikov sedijo izvajalci, le da jih niso izvolile VVO, marveč krajevne skupnosti. Dnevni redi in gradiva so bili preobsežni, kajti upoštevati moramo, da delegati opravljajo svojo samoupravno nalogo poleg poklicnega dela, zato so delegati prihajali na seje skupščine, ne da bi v delegaciji pregledali gradivo in o njem zavzeli stališča, marveč so prišli na sejo z osebnimi stališči ali celo brez njih.

Udeležba na sejah skupščine je bila slaba zlasti v zboru uporabnikov, tako da je bila udeležba pogosto na meji sklepčnosti, četrti seja skupščine je bila celo nesklepčna. Tabela prikazuje, da v nekaterih temeljnih organizacijah združenega dela delegacije za SIS niso oživele, kajti to kaže udeležba delegatov na sejah skupščin. Vzrokov za takšno stanje v teh TOZD je bržkone več, ki jih bo potrebno odpraviti v naslednjem štiriletnem obdobju. Pri odpravljanju pomanjkljivosti delovanja sedanjih delegacij bodo morale dati svoj prispevek tudi družbenopolitične organizacije in samoupravni organi v TOZD. Iz pregleda udeležbe delegatov iz krajevnih skupnosti je razvidno, da so se le-ti bolj odgovorno udeleževali sej, prav ti so reševali sklepčnost zbora uporabnikov. Prav tako so delegati — izvajalci prihajali na seje skupščine dokaj redno.

Cena storitve vzgojnovarstvene dejavnosti v vzgojnovarstvenih organizacijah bo po dogovoru med skupnostmi otroškega varstva ljubljanskih občin

in Mestno skupnostjo otroškega varstva sestavljena iz udeležbe skupnosti otroškega varstva in udeležbe staršev — neposrednih uporabnikov vzgojnovarstvenih storitev. Spremembo je predlagal Izvršni odbor skupščine skupnosti otroškega varstva, po kateri naj bi polovico stroškov krila skupnost otroškega varstva, polovico pa po načelu solidarnosti uporabniki storitev. Koliko bodo neposredni uporabniki resnično udeleženi s svojimi sredstvi pri financiranju vzgojnovarstvene dejavnosti v VVO, je odvisno od višine njihovega mesečnega osebnega dohodka na člana družine. Trideset odstotkov bodo plačali uporabniki, pri katerih pride na člana družine do 1290 dinarjev mesečno, največ 80 % pa tisti uporabniki, pri katerih znaša osebni dohodek nad 4000 dinarjev na člana družine. S tem se bodo zmanjšale socialne razlike, tako da bodo deležni varstva in predšolske vzgoje tudi otroci staršev z nižjimi osebnimi dohodki.

F. PREŠEREN

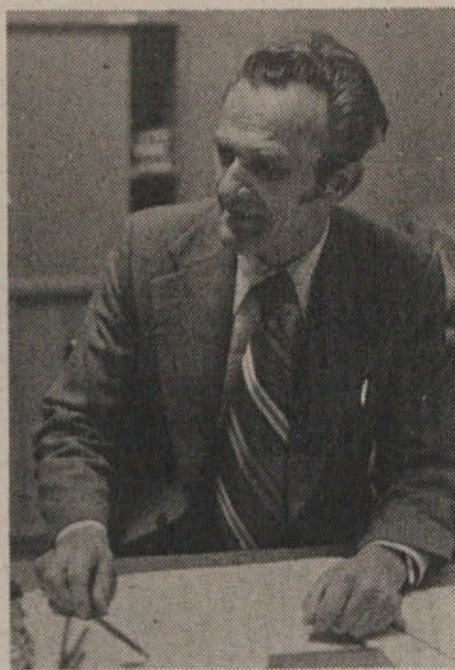
JOŽE SETNIKAR

O OBČANIH IN ZA NJIH

Prej ali slej se vsakdo sreča s strokovnimi službami občinske skupščine. Nekdo prosi za gradbeno dovoljenje, odprtje obrtne delavnice in podobno, drugi občani pa morajo poravnati svoje obveznosti do družbe. Stavba, kjer imajo prostore strokovne službe naše občinske skupščine, je dokaj velika, zato se obiskovalec, ki prvič prestopi njen prag, prav lahko izgubi.

Neizkušenemu obiskovalcu, tudi če ima srečo in potrkna na prava vrata, sreča odpove brž kot mora za zadevo, ki jo ureja, predložiti potrebne dokumente. V takšnem primeru stranki ne preostane drugega kot to, da se zglesi v »Sprejemno-evidenčni službi«, ki ima prostore v pritličju, kjer lahko dobi vse zahtevane obrazce, pa tudi informacije. To službo vodi že vrsto let, prav od njene ustanovitve leta 1959, Jože Setnikar, naš tokratni sobesednik, po čigar navodilu se stranke prav gotovo obrnejo na pravega delavca strokovnih služb pri reševanju njihove vloge. Pozna namreč celotno delo strokovnih služb občinske skupščine, pa tudi samoupravnih interesnih skupnosti.

»Na občino« prihaja v času uradnih ur množica ljudi vseh starosti zaradi zelo različnih zadev. Administracija je v sodobnem času postala tako zapletena, da se človek komajda znajde med množico različnih obrazcev, zato Jože Setnikar s svojimi sodelavci daje vsestran-

ske pomoč pri urejanju zadev.

Poleg izdajanja obrazcev in dajanja informacij ta služba izdaja tudi delavske knjižice in overja prepise dokumentov ter podpise na dokumentih.

Vsi, ki prihajajo sem z različnimi vlogami, pričakujejo hitre rešitve, vendar je včasih potrebno za kakšno zadevo tudi počakati, zato stranke ne godujejo in kritizirajo delavce strokovnih služb. Mnogokrat je kritika upravičena, velikokrat pa tudi ne, kajti včasih so tudi stranke krive, ko ne predložijo vseh potrebnih dokumentov, ali v vlogi dovolj jasno ne napišejo, za kaj vlagajo zahtevek. Bodisi, da je upravičena ali ne, se včasih kakšna stranka tudi močno razjezi, takšno osebo naš sobesednik pomiri, kajti huda kri bržkone ne bo pospešila reševanja zadeve.

Pri svojem delu spozna mnogo ljudi, nekateri, ki se pogosto oglašajo pri njem zaradi reševanja svojih zadev ali zadev delovnih organizacij, so postali skorajda že njegovi znanci.

Vsem, ki se obračajo na strokovne službe občinske skupščine s kakršnokoli vlogo ali pritožbo svetuje, da se zgleda v njegovi pisarni, kjer bodo dobili popolne informacije, kakšne dokumente potrebujejo za posamezno zadevo, pa tudi za katerimi vrati sedi delavec, ki je pristojen reševati določeno vlogo ali pritožbo.

F. PREŠEREN

22. JANUARJA SE KRAJANI KS KRIM-RUDNIK ODLOČAJO

ZA DVE KRAJEVNI SKUPNOSTI

Priprave za izvedbo referendumov za nastanek nove krajevne skupnosti Barje v naši občini so pri koncu. Dan (22. januar), ko bodo krajan v KS Krim-Rudnik prišli na volišča, oziroma glasovalna mesta je pred vrati. Sklep o razpisu referendumov je sprejel zbor delegatov krajevne skupnosti Krim-Rudnik na svoji seji petega januarja letos. Sklep je rezultat dolgotrajnih in vsebinskih priprav na delitev te krajevne skupnosti, kajti dosedanje samoupravno odločanje v bodoči KS Barje je bilo že doslej močno razvito, tako da osamosvojitve pomeni le piko na i vsem dosedanjim težnjam. Območje bodoče KS obsega tiste predele krajevne skupnosti Krim-Rudnik, ki so se že prej samoupravno povezovali zaradi skupnih interesov in problemov. Območje, ki ga bo obsegala nova krajevna skupnost, je določeno v sklepu o delitvi krajevne skupnosti. Krajevna skupnost Barje bo obsegala območje med desnim bregom Ljubljanskega jezika, preko Lipami, ter mestne meje za Črno vasjo, prek Ižanske ceste, Hauptmanc, dela Črne poti, Na požaru, ter južno stran ob Jurčkovi poti in Kamniški štradol do Ljubljane. Koliko imajo na Barju razvito samoupravo kaže podatek, da delujejo tam vsi aktivni družbenopolitičnih organizacij ter nekateri društva, med katerimi je najbolj aktivno kulturno-umetniško društvo. O dosedanjem poteku akcije za delitev krajevne skupnosti so bili malodane vsi krajan izčrpno obveščeni na zborih občanov in preko sredstev množičnega obveščanja.

Kaže, da po odločitvi krajanov KS Krim-Rudnik 22. januarja o oblikovanju nove krajevne skupnosti ne bo problemov, kdo naj prev-

zame posamezno delo, kajti krajan Barja so bili doslej zelo aktivni pri krajevni samoupravi v KS Krim-Rudnik kot tudi na svojem območju. Mnogo je ljudi, ki so se pripravili na novo vključiti v delo organov samoupravljanja, ostali pa bodo tudi že prekaljeni samoupravljalci, ki bodo s svojimi izkušnjami dali gotovo pomemben prispevek pri samostojni poti novonastale krajevne skupnosti Barje. Koliko se krajan zanimajo za delo v KS kaže podatek, da je aktivno vključenih v delo organizacij že opravi evidentiranje možnih kandidatov, opravi razgovore z vsemi, ki so pripravljeni delati v novi KS.

Komisija za reorganizacijo krajevne skupnosti pričakuje pozitiven izid referendumov, saj bo odločitev krajanov pomenila le uresničitev njihovih želja.

Tudi tehnične priprave so že pri koncu, glasovanje bo vodila volilna komisija krajevne skupnosti Krim-Rudnik, izvoljenih pa je tudi deset volilnih odborov, ki bodo na desetih glasovalnih mestih oziroma voliščih opravljali delo pri glasovanju.

Krajevna konferenca socialistične zveze delovnega ljudstva in aktivni SZDL v KS Krim-Rudnik vabijo vse krajan, da se udeležijo glasovanja. S pozitivnim izidom referendumov bodo uresničene želje prebivalcev Barja po njihovi samoupravi, vsaka krajevna skupnost pa se bo lahko hitreje razvijala, bolj bo približano samoupravno odločanje tudi krajanom v manjši KS Krim-Rudnik. Dosedanja krajevna skupnost Krim-Rudnik je geografsko zelo razsežna, saj živi v njej okrog 10.000 ljudi.

ZAKAJ TAKO?

Ali res premalo poznamo svojo krajevno skupnost?

Kadar urednik naroči novinarju, naj naredi anketo o tej ali oni stvari, si človek predstavlja stvar takole: pristopi h krajanu, se predstavi in postavi vprašanje ter pričakuje odgovor. Včasih odgovor dobiš, včasih pa si obenem tisti, ki sprašuje in tisti, ki odgovarja, poučuje, razlaga. Takorekoč, anketiraš samega sebe. Podobno se je meni zgodilo sedaj, ko sem želela od krajanov krajevne skupnosti Krim — Rudnik zvedeti, kaj mislijo o razdelitvi njihove velike KS na dve manjši. O tem bodo morali namreč odločiti na referendumu in pričakovati je bilo, da bodo o stvari poučeni. Pa niti slučajno ni bilo tako:

LOJZE NEGOVEC: »Ja, jaz sem iz krajevne skupnosti Vič-Rudnik. Sledi pojasnjevanje, da je to občina in ne KS. No, potem sem pa iz krajevne skupnosti Rudnik. Kako velika je naša KS, vam ne bi vedel povedati. Nekaj sem že slišal o tem, da bo glasovanje. Ja, seveda, če je to dobro, da je KS manjša, bom glasoval, za.«

EMILJA JAVORNIK: »Sem v krajevni skupnosti Vič-Rudnik... Ja, potem sem pa v KS Rudnik. Ne vem, kako velika je naša krajevna

skupnost. Seveda je bolje, če je KS manjša. Lažje ureja stvari. Sama v KS ne delam nič. Slišala sem že, da bo neko glasovanje. Glasovala bom, za.«

MARIJA TOMŠIČ: »Če bi imela kakšen tak problem, bi se obrnila na občino. No, seveda, potem bi se pa obrnila na KS. Ko smo imeli tečaj prve pomoči, je bil v krajevni skupnosti. Ja, saj naša KS dela. Ne vem, kako velika je naša krajevna skupnost. Seveda bom glasovala, za.«

TINE PETRIČ: »Ja, sem že slišal za glasovanje. V krajevni skupnosti pomagajo krajanu reševati težave. Skrbijo za ceste, vodovod, urejajo nepravilnosti in podobno. Na vsak način je bolje, če je krajevna skupnost manjša. Sam tudi včasih kaj pomagam. Seveda bom glasoval za to, da bi našo razdelili.«

MAJA DOLENC: »Delo krajevne skupnosti poznam, tako na splošno, mislim. Nimam časa, da bi sama sodelovala. Saj veste, služba, družina. Slišala sem že, da zadnje čase delijo velike krajevne skupnosti na manjše. Verjetno je tako res bolje. Sama bom glasovala, za.«

mk

Na priložnostni svečanosti se je predsednik izvršnega sveta France Martinec v imenu skupščine, izvršnega sveta in občinskih družbenopolitičnih organizacij zahvalil za dolgoletno, požrtvovalno in ustvarjalno delo nekaterim tovarišem, ki odhajajo v pokoj. Ob tej priložnosti jim je izročil tudi spominska darila — umetniške slike Franceta Dremlja. Pozornost je bila izkazana Vidi Stepšnik, dolgoletni direktorici Klimatskega zdravilišča na Rakitni, Ediju Štefanu, direktorju IGA in dosedanjemu komandirju Postaje milice Vič Antonu Sovdatu (na sliki).

VISOKO PRIZNANJE

Medobčinska zveza za slepo in slabovidno mladino je malo pred iztekom lanskega leta prejela visoko priznanje za svoje delo. Z ukazom predsednika Tita ji je bil namreč podeljen red zaslug za narod s srebrno zvezdo: »Ob 30. obletnici obstoja in za zasluge in dosežene uspehe pri delu za varstvo, rehabilitacijo in izobraževanje slepih.«

Priznanje je na skromni slovesnosti predsedniku medobčinske zveze za slepo in slabovidno mladino dr. Jožetu Bregincu izročil predsednik medobčinskega sveta SZDL ljubljanske regije Ivan Lapajne.

V pogovoru, ki je sledil slovesnosti, so se predstavniki družbenopolitičnih organizacij in predstavniki Zavoda in zveze za slepo in slabovidno mladino dotaknili nekaterih vprašanj, s katerimi se sedaj ukvarjajo na tem

IMENOVAN NOV KOMANDIR POSTAJE MILICE

Delegati vseh treh zborov občinske skupščine so na zadnjem zasedanju soglasno potrdili imenovanje novega komandirja Postaje milice Vič. Novi komandir je Hubert Ocvirk.

POJASNILO BRALCEM

Bralcem se opravičujemo zaradi neljube zamenjave fotografij, ki je nastala pri montaži. Tako sta bili namreč zamenjani fotografiji z otvoritve vodovodov na Plešivici in na Golem, objavljeni na strani 8 zadnje lanske številke našega glasila.

UREDNIŠTVO NAŠE KOMUNE

področju. Medobčinska zveza za svojo dejavnostjo pokriva 17 občin, kar prav gotovo ni malo, program dela pa je razdeljen na sedem samoupravnih interesnih skupnosti, ki si utirajo pot.

mk

MED PRIJATELJI JE LAŽJE

Osolnik je pravzaprav 857 metrov visoka gora nad Raščico pri Velikih Laščah. V strminah pa so si našle svoje mesto številne domačije in tako sta nastali istoimenski hribovski vasi, Veliki Osolnik na eni in Mali Osolnik na drugi strani.

Bržkone je ena najnaprednejših kmetij v Velikem Osolniku prav Tekavčeva domačija. Ni sicer velika, saj v celoti meri komaj kaj več kot dobrih šest hektarov in od tega niso niti štiri hektari obdelovalni, ostalo pa je gozd in košnice. Pa še tista obdelovalna zemlja leži v strminah, da ji neredkokje s stroji ne prideš do živega.

Kljub temu sta si 37-letni Milan Tekavec ter njegova 35-letna žena Marija preskrbela domala vse kmetijske stroje ter naprave, ki jih lahko v teh strminah uporabljata. Toda nedavno tega je Tekavčeve zadela huda nesreča. Nenadoma se je na gospodarskem poslopu pojavil ognjen petelin ter v nekaj trenutkih uničil mnogo tistega, kar sta si pridna kmeta v dolgih letih pripravila. »Veste, kmetija je premajhna, da bi se dalo živeti le od nje,« mi je povedal gospodar Milan. »Zato se dopolnilno ukvarjam še z izdelavo, suhe robe«. No, tistega dne sem v delavnici kahal žganje. Nenadoma pa je zagorelo. Salonitna obloga ob dimniku je namreč popustila in seno v svislih je zagorelo kot bakl a. Moja edina skrb je bila, da rešim čimveč pred požrešnimi plameni. Povzpela sem se na streho in skušala pogasiti ogenj. Toda vse je že bilo v plamenih in drugega nisem dosegel, kot da sem dobil težke opeklina na nogah.

»Vse bi pogorelo in nevarno je bilo, da bi se vnela tudi stanovanjska hiša,« se je oglašila žena Marija. V teh najtežjih trenutkih pa so spoznali, kako so ljudje dobri. Že čez nekaj trenutkov so prihiteli sosedi ter gasili ogenj po najboljši svoji moči, drugi pa so reševali našo imovino. Le sosedom se lahko zahvalimo, da ni bila škoda še večja, saj so nam rešili vse kmetijske stroje razen puhalnika, ki ga ni bilo mogoče pravočasno odstraniti.

Velikolaškimi gasilcem iz šestih društev je uspelo ogenj pogasiti, vendar pa so nas plameni oškodovali za več kot 230 tisočakov, saj je zgorelo celotno ostrešje gospodarskega poslopja, silos za spravilo krme ter približno 20 ton sena za živino.

Tekavčevi so bili res v veliki težavi. Stara ljudska modrost namreč pravi, da kdor na zimo pogori, dvakrat pogori. Treba je namreč pripomniti, da je pri Tekavčevih v hlevu vedno 10 do 12 glav govejih repov. Kmetijo so namreč že pred leti začeli usmerjati in kmalu zgradili tudi hlev. In ta hlev je bil zdaj močno prizadet.

»Ja, ja,« je žalostno pripomnila gospodinja. »Več kot dve leti smo gradili to poslopje, pa nam ga je

ogonj v nekaj borih trenutkih skorajda upepelil. Samo kmetje smo in če nam bi plameni vzeli domačijo, ne vem, kako bi lahko sploh še živeli. Veste, šest otrok imava in dva sta še predšolska. Kako bi lahko preživela družino, če nam ne bi pomagali dobri ljudje. Da, med prijatelji je lažje začet z znova.

In če že hočete popisati našo nesrečo, prosim pripišite, da se vsem, ki so nam karkoli pomagali, najlepše zahvaljujemo, saj jim drugače ne moreva povrniti izkazane dobrote. Še posebej bi se rada zahvalila naši kmetijski zadrugi ter velikolaškemu gozdnemu obratu Gozdnega gospodarstva v Škofljici.

Pa še nekaj. Vsekakor moram tudi povedati, da nam je pomagal tudi viški zavod za socialno delo, kjer nam dajejo kmečki otroški dodatek za vse otroke. Ko so zvedeli za našo nesrečo, so nam nemudoma nakazali 5700 dinarjev. To je namreč denar za otroški dodatek za približno štiri mesece. Tako so nam naredili uslugo, saj bi sicer morali čakati na denar še nekaj časa, pa tudi ne bi nam nakazali toliko naenkrat.

RADO RADEŠČEK

To je le del Tekavčeve družine. Gospodar Milan in njegova žena Marija ter trije malčki, saj so ostali trije bili tedaj v šoli.

SAMOPRISPEVEK I REALIZIRAN

Zgornjo fotografijo je naš sodelavec Lado Čuk napravil 28. decembra leta 1977. Datum smo še posebej poudarili, ker je bil tega dne na krajši slovesnosti odprti zadnji objekt, zgrajen iz sredstev Samoprispevka I v naši občini. To je bil vzgojno-varstveni zavod Murgle, kjer bo uživalo brezskrbno naša občina iz teh namenskih solidarnostnih sredstev Ljubljancev. Vrtec Murgle, ki ga je gradilo Gradbeno podjetje Tehnika po načrtu ing. Dobrina, bo tako rešil mučnih skrbi prenekatero mamico iz Krajevne skupnosti Kolesija in bližnje okolice, najbolj veseli pa so ga bili najmlajši krajan.

VEDNO MANJ MEDU

V Brdu pri Lukovici se nad cesto Ljubljana — Celje svet dviguje v blagem pobočju vse do gozda. Med krošnjami stoletnih lip in hrastov se belijo razvaline gradu, kjer je nekoč bival in ustvarjal pisatelj Janko Kersnik. Sredi pobočja pa stoji prijazna koča, dom slovenskih čebelarjev.

Nastanek doma in njegovo poslanstvo sta tesno povezana z aktivnostjo Valentina Benedičiča, aktivnega čebelarja in neumornega organizatorja slovenskih čebelarjev.

Kdo je ta mož? Rojen v Globokem pri Radovljici, v družini čebelarja, na področju, kjer je pričel čebelariti Anton Janša in ponesel slavo slovenskega čebelarstva po vsem svetu. Okolje, v katerem je bil rojen, pa tudi očetova ljubezen do čebel, sta začrtala življenjsko pot Valentina Benedičiča. Čebele so ga spremljale vse življenje. Tudi danes, ko je že sedemdesetletnik, krepak in živahen, ne more brez njih. Še vedno aktivno sodeluje v slovenskem čebelarstvu; pomaga, svetuje in organizira.

Pomori v Grosupljem

Pred drugo svetovno vojno je bil zaposlen na železnici. Teh časov se ne spominja rad, saj je bil zaradi pogostih menjav kraja službovanja skoraj popolnoma odtrgan od čebel. Po vojni pa je

dobil stalno zaposlitev v Ljubljani in je lahko vsak prosti trenutek skočil v Globoko, k bčevim čebelam. Leta 1961 je bil upokojen in ravno v tem času je bilo slovensko čebelarstvo močno ogroženo. Kmetijstvo in sadjarstvo se je močno razvilo, uporaba pesticidov je narasla. Ponekod tudi premalo organizirano in nadzorovano in pomori čebel so se vrstili drug za drugim. Največ jih je pokosil strup sevin v sadovnjakih okoli Grosupljega. Valentin Benedičič je bil takrat član odbora pri zvezi čebelarskih društev Slovenije in tudi njemu gre zasluga, da je zveza dobila 400 preglednikov, ki so v sodelovanju s kmetijsko in veterinarsko inšpekcijo preprečili nadaljnje pomore čebel. Kmetijske zadruge in sadjarji so namreč začeli redno obveščati čebelarje, kdaj in s kakšnimi škropivi bodo zaščitili drevje in pridelke pred raznimi zajedavci, in pomori čebel so skoraj izginili.

Omajan ugled »kranjčec«

1963. leta je postal predsednik zveze čebelarskih društev. Takoj

se je spopadel z najbolj perečimi problemi, ki so začeli ogrožati sloves našega čebelarstva. Sloves »kranjčec«, kranjske sivke, je začel močno upadati. Naši čebelarji so začeli pod imenom »kranjčica« izvažati čebele, ki po dolžini, barvi in drugih lastnostih sploh niso ustrezale tej sorti. V tujem tisku so se pojavile razprave, da je kranjčica izrojena, da hudo roji, ni več delavna in podobno.

Da bi to preprečil, je Valentin Benedičič navezal stike s poznanimi rejci, katerih čebele so še bile ustrezne, s Sušnikom iz Kamna, Urošem Vidmarjem iz Bohinjske Bistrice in Lojzetom Bukovškom iz Golega Brda. Takoj so ukrepali in nastale so plemenilne postaje na Zelenici in v Kamniški Bistrici. Povezovati se je začel tudi z inozemskimi čebelarji.

Odbiranje čebel

Ob tem pa ni opustil skrbi za izboljšanje čebeljega rodu pri nas. Znano namreč je, da so si čebelje družine precej različne, tako po odpornosti proti boleznim, kot tudi po delavnosti in s tem po donosu. V vsakem čebelnjaku, ki ima, na primer, po dvajset panjev, je moč najti po nekaj

družin, ki po pridnosti in drugih dobrih lastnostih izstopajo. Te družine je treba izločiti, saj so odlična osnova za izboljšanje vrste, za hitrejšo plemenitenje »kranjčec«.

Zato je zveza začela razmišljati o čebelarskem izobraževalnem centru, kjer bi čebelarji lahko dobivali potrebne strokovne napotke za še boljšo vzrejo in vzgojo čebel. Center je bil zgrajen leta 1973 na Brdu pri Lukovici in postal zbiralšče ne le za slovenske, ampak tudi za jugoslovanske čebelarje.

Včasih je bilo čebel na Slovenskem manj, toda nabrale so več medu, in to med drugim tudi zato, ker so se čebelarji več ukvarjali z njimi. Res pa je tudi, da se klimatski in drugi pogoji pri nas slabšajo. Danes skoraj ni več mogoče dobiti ajdove paše, včasih pa so se širna polja belila, ko je cvetela. Tu je tudi eden od vzrokov, da znaša povprečni donos medu v zadnjih dvajsetih letih komaj sedem kilogramov na panj. Tisti, ki čebele prevažajo na pašo, sicer dobe več medu, vendar je prevaževalcev pri nas le 15 odstotkov. Za primer naj navedemo, da jih je na Madžarskem kar 90 odstotkov.

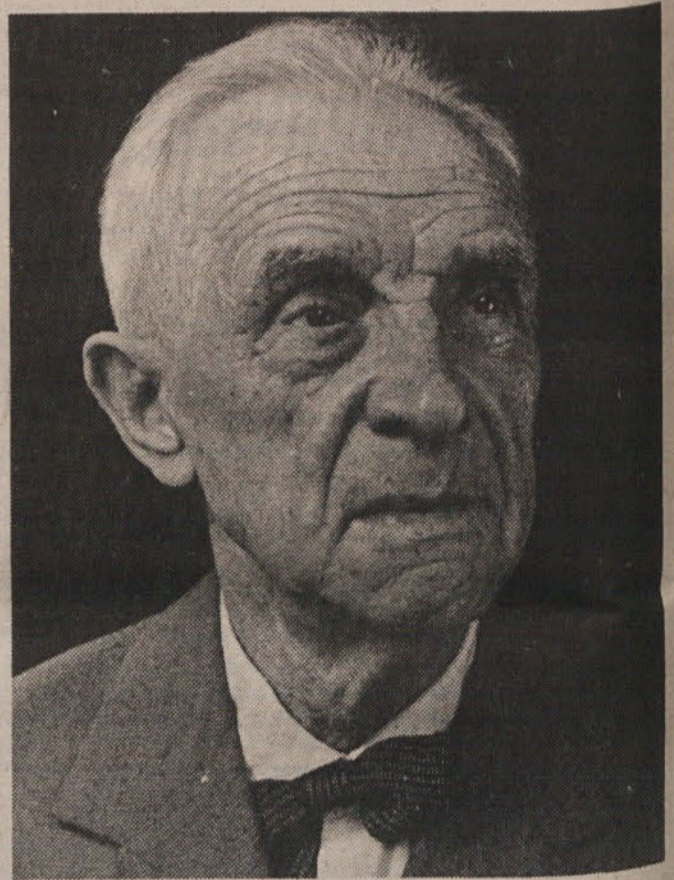
JANEZ JANČAR

USTVARJALNIH DEVETDESET LET

Kadar je človek na svetu že 90 let, ima prav gotovo poln koš spominov. Če pa je človek poleg tega še pisatelj, je ta koš toliko večji in toliko bolj poln. Ivan Matičič, ki se je rodil 22. decembra 1887 in je bil lani jubilar, se lahko z veseljem ozre na vsa ta leta, plodna in polna, da bi morali tudi mi napisati kar debelo knjigo, če bi hoteli zapisati vse, kar je v tem času doživel. Še čil in zdrav, v krogu domačih, ki mu pogledajo skozi prste, kadar kaj pozabi, je rad pripovedoval, kako je potekalo njegovo dolgo življenje, ki ga je začel v osmem desetletju prejšnjega stoletja na Notranjskem, v Ivanjem selu pri Rakeku.

Težko je postavljati vprašanja za toliko let nazaj in težko je sogovorniku izbrskati spomine — tiste najlepše, ker jih je pač toliko, lažje pa je reči, česa ne bi še enkrat preživel.

— Med prvo svetovno vojno sem bil na laški in ruski fronti, nato pa sem delal tudi za koroške borce. Bil sem telefonist in čeprav sem bil vedno v prvi liniji, sem imel srečo. Nikdar me niso zadeli, čeprav se mi je pogosto zgodilo, da sem v strelskem jarku, ko sem se vrnil z bojnega polja, našel vse tovariše mrtve. Nazadnje me niti strah ni bilo več, saj sem videl, da sem vedno odnesel celo kožo in sem bil že kar prepričan, da se mi ne bo nič zgodilo. Kakor vidite, sem se res srečno vrnil — saj drugače ne bi sedel zdajle tukaj. Še enkrat pa tega ne bi hotel preživeti.

Ivan Matičič

Ivan Matičič se je izučil tipografije, najprej je delal kot tipograf, nato je bil vodja oddelka, pa korektor in ko so v Ljubljani ustanovili srednjo strokovno šolo grafične smeri, je postal učitelj. O tem času je povedal:

»Otroci so bili zelo pridni in so se pridno učili. Res je, da sem bil dober in prijazen z njimi ter so me imeli radi. Če z mladino pravilno ravnaš, ni težko doseči tistega, kar želiš.«

Pri Ivanu doma je bilo devet otrok, on sam pa ima tri. Pridne in delovne, take, kakršen je on sam. Najmlajša Polonca, ki ima sicer že 21 let starega sina, živi v Mariboru. V mladih letih se je ukvarjala z različnimi stvarmi. Bila je alpinistka, smučarka, igrala je v gledališču in v prvem filmu Boštjana Hladnika je imela glavno vlogo. Nada je slavistka in prav tako pisateljica, kakor je bil oče. Povedati moram namreč, da je prva knjiga, ki jo je Ivan Matičič napisal, izšla pred 55 leti, njen naslov pa je »Na krvavih poljanah«.

»Veliko sem pisal, pogosto tudi ponoči. Še pred izidom prve knjige sem napisal veliko novel in črtic, pisal pa sem tudi članke v strokovne revije. Knjiga »Živi izviri«, ki je prvič izšla leta 1937, je dobila banovinsko nagrado. Letos je ponatisnjena, vendar sem jo precej popravil in lahko rečem, da sem imel z njo — od vseh knjig — največ dela. Pisal in pripravljaj sem jo kar nekaj let...«

Naslovi njegovih knjig se kar vrstijo: Moč zemlje, Na mrtvi straži, V rob stvu, Fant s Kresinjo, Petrinka, Rezinka, Dom v samotni, Rdeči signali, Skozi plamene I. svetovne vojne ipd. Najraje sem pisal o Notranjski in o tem, kaj se je tam dogajalo. Sem pač od tam doma. Vsi moji bratje in sestre so odšli po svetu, v Ameriko, razen mene.«

Ivanu Matičiču potovanje ni bilo ravno pri srcu, saj ni hotel iti niti v Pariz, kjer že 18 let živi njegov sin Janez, ki je skladatelj. Zadnja leta pogosto prihaja domov, Ivanova žena je bila že trikrat v Parizu, on sam pa nikakor noče iti. Pravi, da je raje kar doma in da bi sedaj sploh več ne mogel it d.

»Veste, včasih se kar sam sebi čudim, da mi je v življenju uspelo toliko narediti in napisati. V II. svetovni vojni sem delal za ilegalne tiskarne in spomnim se, da smo bili dva dni zaprti kot talci.«

Srečno sta se za 90-letnika Ivana Matičiča končali obe svetovni vojni, plodno življenje ga je napolnilo z bogatimi spoznanji in obenem s čestitko ob njegovem visokem jubileju mu želimo, da bi še dolgo živel in užival to, kar je v svojem življenju ustvaril.

MOJCA KAUCIČ

PETDESET LET SLOGE IN LJUBEZNI

Res je, da človek ni star, ko dopolni 50 let in verjeli ali ne, star ni niti takrat, ko dopolni 50 let življenja v zakonski skupnosti. Vsaj za zakonca Berlan, ki sta v prvih dneh letošnjega leta praznovala zlato poroko — jubilej, ki je prav gotovo pomemben — velja to, da sta še vedno »mlada«.

Mlada po načinu svojega življenja in mišljenja mlada glede na medsebojno razumevanje in spoštovanje, ki je njun zakon tako dolgo ohranil skoraj neskaljen. Skalila so ga vojna leta, saj so oba, Jožico in Jožeta, zaprli že v maju 1941. Spoznala in poročila sta se v Križevcih pri Bjelovaru, vendar sta že pred vojno imela veliko težav zaradi svojega političnega prepričanja, ki v takratni družbi ni veljalo za pozitivno. Jožičin oči je bil namreč komunist, kar je vplivalo tudi na usodo otrok pa tudi Jožeta Berlana so po poroki s komunistko Jožico odpustili z dela. Preživljala sta se s priložnostnimi deli, saj redne zaposlitve nista dobila.

Jožico so po aretaciji poslali v taborišče Bernau za skoraj eno leto, nato pa je morala v Mauthausen, kjer je ostala do konca vojne. Ker so zakonca ob aretaciji ločili, je Jožica po prihodu iz taborišča sicer iskala informacije o možu, a ni mogla izvedeti ničesar. Njega so po aretaciji odpeljali v Berlin in nato v Firstenvalde, od koder se je vrnil avgusta 1945 v Škofjo Loko. Našla sta se šele v januarju 1947. leta ter svojo skupno pot nadaljevala.

Njuno skupno življenje je ves čas slo-nelo na enakih pogledih in mišljenju o najpomembnejših stvareh. Tako sta se oba Berlanova tudi priključila delu pri RK Vič-Rudnik. Jožica se je leta 1964 udeležila tečaja za nego bolnika na domu in od 1966 je blagajničarka pri občinskem odboru RK. Poleg svojih zadolžitev kot blagajničarka najde čas za sodelovanje pri vsaki akciji RK in je zato leta 1973 prejela srebrni znak republiškega odbora RK.

Istega leta, ko je Jožica postala blagajničarka pri RK, se je v aktivno delovanje v tej organizaciji vključil tudi mož Jože. Kot poverjenik je vse do letošnjega leta pobiral članarino in obenem sodeloval v akcijah. Do sedaj priznanja še ni dobil, zato pa je prav na dan zlato poroke dobil srebrni znak republiškega odbora rdečega križa, Jožici pa so podelili zlatega, ker je srebrnega pač že dobila. Prav tako pa sta zlatoporcencema za visoki jubilej in pa za priznanje čestitala tudi predstavnika mladih članov RK. Kljub ne ravno rosnim letom bosta Jožica in Jože še naprej delala v občinskem odboru RK ter nadaljevala skupno življenjsko pot, ki ima svoje korenine že več kot pol stoletja v preteklosti.

Tudi naš uredniški odbor obema zakoncema Berlan od srca čestita ob visokem življenjskem jubileju in tudi za dobljena priznanja na delovnem področju.

mk

TRAFO POSTAJA V RADNI

Krajevne skupnosti v naši občini se lahko kar ena za drugo pohvalijo z delovnimi zmagami, predvsem tistimi, ki krajanom olajšujejo življenje in za katere so zelo veliko naredili prav oni sami.

V krajevni skupnosti Brezovica so v novo leto zakorakali z novo trafo postajo Radna. To je že četrti objekt, v izgradnjo katerega so krajanje vložili veliko svojega dela. Pred nekaj več kot letom dni so na zboru delovnih ljudi izvolili petčlanski gradbeni odbor, ki je zastopal krajevno skupnost pri sklenitvi pogodbe z Elektro Ljubljana okolica. Tako so bili narejeni odločilni koraki proti močnejši električni napetosti. Ob konicah je bila elektrika namreč tako slaba, da tudi radijskega sprejemnika krajanje niso mogli poslušati.

Ker investicija za izgradnjo ni bila majhna, — 330.000 dinarjev so morali plačati Elektro Ljubljana okolica — je bilo treba poiskati način, kako bi zbrali potreben denar. Vsako gospodinjstvo, ki dobiva električno energijo na območju nove trafo postaje, so uvrstili v eno od štirih skupin in mu določili višino prispevka za gradnjo trafo postaje. Naloga krajevne skupnosti je bila organizacija izkopa za kable in trafo postajo. Za polaganje kablov je bilo namreč treba izkopati 1.150 metrov dolg kanal in v to delo so vložili 1.800 delovnih ur, vsa narejena zemelj-

Nova trafo postaja bo Brezovčane rešila mnogih skrbi

ska dela pa so dosegla vrednost 82.000 dinarjev.

Celotna vrednost nove trafo postaje je milijon in pol dinarjev, izvajalca del pa sta bila Industrijsko montažno podjetje Ljubljana in enota Elektro Vrhnika, pri pridobivanju potrebne dokumentacije pa so veliko pripomogli v Oddelku za gradbene in komunalne zadeve naše občine. mk

JUBILANT IZ ROBA

JUBILANT IZ ROBA

Že drugi jubilar v naši KS je lani praznoval svoj 90. rojstni dan, dočkal ga je Janez Cimperman iz Roba, ki je bil rojen 26. 11. 1887.

Kot sin mizarja je bil zelo podjeten, zato je že kot 13-letni deček na Dunaju prodajal kostanj in brezalkoholne pijače, nato se je izučil obrti pri svojem očetu, želja po izpopolnitvi ga je pripeljala na Tirolsko, tam pa ga je doletela vojna in mobilizacija na dan 28. 7. 1914, bil je na bojišču na Primorskem in v Galiciji, kjer je bil hudo ranjen, ob razpadu Avstrije pa se je ob vračanju domov že na meji javil kot borec za severno mejo, po 9-mesecih je bil zaradi bolezni odpuščen.

Po okrevanju se je kmalu znašel s skupino domačinov v francoskih gozdovih, na skrbi je imel delovno orodje.

Po vrnitvi v domovino je pričel z lastno obrtniško delavnico, ki je daleč slovela po solidnih izdelkih, čut za vestno in natančno delo je vcepljal tudi svojim učencem.

V posebno veselje so mu bile čebelice, ki jih je imel običajno 16 AŽ panjev, vendar se je moral od njih posloviti, ker jih ne more več oskrbovati. Kot eden prvih članov Slovenskega čebe-

larskega društva se spominja, da je bil med njimi tudi upravitelj grofa Auersperga, ki je priporočal takrat jako moderne AŽ panje. Še vedno je ohranjena knjiga zapisnikov društva od ustanovitve, ki je stara preko 50 let.

Tako kot v svoji delavnici je bil Janez Cimperman delaven v raznih društvih in organizacijah, je tudi ustanovni član Prostovoljnega gasilskega društva, vse življenje ga je spremljala zmernost, veselje do dela in izreden čut odgovornosti.

Zanimivo je njegovo pripovedovanje, vsega se spominja jasno in točno, mnenja je, da je bilo njegovo življenje v glavnem lepo, do lani je še pomalem delal v delavnici, zdaj pa preživlja dneve v krogu hčerkinine družine in dela družbo vnukoma.

V imenu prebivalcev KS se mu zahvalimo za vse, kar je napravil dobrega za kraj in prebivalce, in mu k 90-letnemu jubileju iskreno čestitamo.

A. P.

Janez Cimperman

V TOMIŠLJU

PRIJETNO OB KRAJEVNEM PRAZNIKU

Prijetno je bilo srečanje s krajanje Tomišlja in sosednjih krajev 17. decembra, ko so praznovali svoj krajevni praznik v prostorih podružnične šole. Kot vsako leto doslej so tudi tistega dne obudili spomin na tragične dogodke narodnoosvobodilnega boja v teh krajih, ki vsekakor močno, tudi v sedanjem času, obvezujejo mlajše krajanje, da ne pozabijo na izročila in pridobitve narodnoosvobodilne revolucije. Prav to je v svojem slavnostnem govoru še posebej poudaril sekretar komisije za SLO in družbeno samozaščito pri mestnem komiteju ZKS Jože Božič. Spregovoril pa je tudi o tekočih nalogah, ki bodo od krajanov te krajevne skupnosti pod Krimom zahtevale še posebna prizadevanja, ko bodo uresničevali svoje razvojne načrte. V prisrčnem kulturnem programu so poleg pevskega zbora iz Iške vasi, tamkajšnjega KUD in šolarjev sodelovali še priznani kulturni delavci Alenka Svetelova, Ileana Bratuž-Kacjanova in Jože Stabej.

O ZELENIH BRATOVŠČINAH

V naši občini imamo precejšnje število lovskih družin, ki nikdar niso brez dela — ne poleti, ne pozimi. Divjad prav tako, kot domače živali, potrebuje nekoga, ki zanjo skrbi in jo pazi. Biti član lovske družine ne pomeni samo to, da gre lovec na jago, da se razvedri in se naužije svežega zraka, ampak je treba storiti veliko več.

Lovska družina na Igu ima 55 članov, ki morajo že nekaj časa pridno delati, saj pretežno s svojim delom dograjujejo velik objekt za gojenje divjih rac. Na skupni površini 8,5 hektarov so trije bajerji, kjer je bilo lani, pa tudi letos po 60 gnezd, evideniranih pa je od 200 do 300 divjih rac. Lovci so z udarniškim delom prihranili preko milijon dinarjev.

Sicer pa je v lovskih revirjih iške lovske družine veliko divjadi, srnjadi in jelenjadi, za katero imajo urejena tudi zimska krmišča. Tudi medvedov ne manjka, saj so lani in letos ustrelili po enega. Letošnji je tehtal preko 200 kilogramov in pričakujejo, da bodo za to trofejo dobili srebrno medaljo.

Res je divjadi dovolj, vendar pa že nekaj časa opažajo upadanje števila drobne divjadi in ptic. Vedno manj je zajcev in jerebic, za kar je gotovo kriva spremenjena agrokultura. Naredili so že več poskusov, da bi preprečili upadanje števila drobne divjadi, vendar ti poskusi niso uspeli.

Tistim, ki se z lovom ne ukvarjamo, se takrat, ko premišljujemo o gozdovih, njihovih prebivalcih in seveda lovcih, prikaže pred očmi divji lovec. Tajnik iške lovske družine inženir Roman Celarc je dejal, da tega dandanes ni več in poleg tega imajo na Igu skrbne in budne čuvaje, ki pridno čuvajo lovske revirje.

Na vprašanje, kaj si želijo v novem letu, je inženir Celarc dejal: »Predvsem si želimo v lovišču čimveč miru in seveda čimveč divjadi. Poudarim naj, da bi z veseljem pozdravili načrtno gradnjo vikend hišic, ki jih je na tem področju vedno več. Ti »prieseljenci« marsikdaj preplašijo divjad in s svojim brezskrbnim odnosom lepote narave uničujejo, namesto da bi jih varovali.«

Pogovarjali smo se tudi s starešino lovske družine na Brezovici, Jankom Mravljetom, ki je že kar precej časa navdušen lovec. Vodi družino, ki ima, prav tako kakor iška, 55 članov. Povprečna starost lovcev je še pred nekaj leti bila zelo visoka — okrog 60 let, zadnje čase pa se v člani vedno več mladih. Največkrat so to sinovi lovcev, ni pa redko, da postane lovec tudi tisti, ki v družini nima nobenega »svetlega« lovskega zgleda.

Janko Mravlje je potožil, da v njihovih lovskih revirjih upada število fazanov in leta in leta se že trudijo, da bi se stalež dvignil, a zaenkrat še niso opazili bistvenega izboljšanja. Samo v letošnjem letu so v lovišča vložili 700 mladih fazanov, kar je tudi zelo drago. Za prehranjevanje fazanov skrbijo že prej, saj imajo v najemu dve njivi, na katerih pridelajo nekaj koruze. Obdelujejo ju sami in vsak član lovske družine mora narediti določeno število ur udarniškega dela. Predvsem med mladimi je nekaj takih, ki se poskušajo temu delu izogniti, kljub temu pa je dovolj koruze, ki jo spravijo in jo oskrbniki posameznih revirjev nato pridejo iskat ter jo natresejo v krmišča.

Zimskih krmišč za jelenjad in srnjad nimajo, ker so izkušnje pokazale, da si živali raje same poiščejo hrano. Področje je dovolj poraščeno z grmičevjem in trnovim

listjem in divjad ni jedla pripravljene hrane. Sicer pa zadnja leta opažajo, da se je število teh živali povišalo in so v letošnjem letu načrtovali odstrel 55 živali. Pred dvema letoma je član brezoviške lovske družine ustrelil jelena — deseteraka, ki je bil ocenjen s 178,5 točkami, kar je velik uspeh.

Finančnih problemov v lovski družini nimajo, saj dobijo nekaj od prodane odstreljene divjadi. Za vsak kilogram — srnjadi recimo — mora kupec plačati 68 dinarjev. Enako ceno mora plačati tudi lovec, če želi obdržati del svojega plena. Poleg tega pa letno »pustijo« v lovskih revirjih brezoviške družine tuji lovci pri-

Skrb za divjad je pomembna

Poleg večjega števila srnjadi in jelenjadi so v lovskih revirjih brezoviške lovske družine opazili tudi porast števila divjih prašičev, ki pa povzročajo precej škode kmetom. Prav tako povzročajo škodo na poljih srnjad, ki ji gre zelo v slast fižol ter fazani, ki imajo radi pravkar posejano koruzo. Največkrat se lovci z oškodovanimi kmeti lahko pogovorijo, plačajo narejeno škodo in se ne prepirajo med seboj. Zgodilo pa se je že, da je kmet, ki so mu fazani naredili škodo na koruznem polju, zastrupil koruzo, da bi uničil žival in preprečil povzročanje škode, kar je, roko na srce, zelo kruto dejanje.

Živali, predvsem malo divjad, pa uničujejo tudi potepuški psi in mačke. Zelo »priljubljena« je perjad, ptice pevke in pa mladi zajčki, vendar se v tem primeru ne da veliko narediti.

bližno dva milijona dinarjev v devizah. Navadno so to stalni gostje revirjev, vsota, ki jo plača vsak posameznik, sicer ni velika, vendar pa tu velja — dinar na dinar...

V novem letu sicer člani družine nimajo posebnih želja, se pa od časa do časa zasliši glas, da bi radi imeli lovske koč. Saj bi, pa se v tem predelu ne splača, ker ne bi bila funkcionalna. Teren sam ni tako razgiban, da bi bila pot do doma težavna, samo za sestanke, ki jih imajo vsaka dva meseca, pa bi bila finančna obremenitev prevelika.

V pogovorih s člani lovskih družin naše občine smo dobili občutek, da je divjad v skrbnih rokah in da cilj lovcev niso samo trofeje, ampak tudi dobro počutje živali in lepa in čista narava, ki ji je razvoj civilizacije prav gotovo pustil svoj pečat, ki ga bomo zelo težko izbrisali, če nam bo to sploh uspelo!

Zgornji posnetek je z lovske razstave, ki je bila pred časom na osnovni šoli Barje

PRVO POVOJNO SREČANJE

Precej let je moralo poteči, da so se končno v Velikih Laščah le zbrali tisti, ki so jih v tem kraju pred 36 leti Italijani aretirali in odpeljali v zapore. Zaradi aktivnosti v OF in pa zaradi 2. napada na karabinjersko postojanko na Turjaku so okupatorji zajeli 45 moških in žensk, da bi tako uničili in zatrli osvobodilno dejavnost na tem območju. Aretirati jim je uspelo celo tiste, ki so se jim uspešno izmikali že nekaj časa in presenečenje je bilo v tem primeru orožje v rokah Italijanov.

Kmalu so okupatorji izpustili pet žensk in dva moška, 38 pa jih je od januarja do junija čakalo na proces. Na tovariškem srečanju v Koprivčevi gostilni v Velikih Laščah se je sedmega januarja letos zbralo 25 še živih aretirancev izpred 36 let. Prijetno tovariško vzdušje, polno spominov in pripovedi, zadovoljstva, da se spet vidijo in upov, da se bodo prihodnje leto spet zbrali vsi, je bilo do večera čutiti med vsemi udeleženci srečanja. In ni ostalo samo pri srečanju in obujanju spominov, ampak so se bi vsi borci in ilegalci dogovorili tudi to, da bodo zbrali svoje spomine in izpopolnili zgodovino osvobodilnega delovanja v Velikih Laščah in okolici. Izvolili so tudi petčlanski uredniški odbor, ki bo te spomine zbral in uredil, ter tričlanski organizacijski odbor, ki bo poskrbel, da se bodo prihodnje leto spet zbrali.

Tovariško srečanje je organiziral krajevni odbor zveze združenj borcev NOV, poleg bivših aretirancev pa sta se ga udeležila tudi predsednik krajevnih skupnosti Velike Lašče Anton Podržaj in predsednik sveta krajevnih skupnosti naše občine Niko Valjavec.

Nekateri udeleženci srečanja so nam ob tej priložnosti povedali, kako je bilo takrat, ko so se Italijani pojavili na njihovem pragu z lisicami v rokah in kako se spominjajo časa, ki je sledil dogodku osmega januarja 1942.

JOŽE GAČNIK: »Mene so Italijani iskali že nekajkrat prej, pa se mi je vedno uspelo izmuzniti. Ko smo po procesu v juniju 1942. leta prišli v Aleksandrijo, sva s pokojnim Karlom Bizjakom ustanovila kolektiv 108 ljudi. Vzrok za to so bili Dalmatinci, ki se jim je v zaporu zelo slabo godilo, ker od doma niso dobivali nobenih paketov. Zbrali smo pakete in denar ter od Italijanov dobili tudi kotel, tako da smo lahko kuhali tudi malice ter poskrbeli, da ni bil nihče lačen. V zaporu se nam niti ni godilo slabo, saj so bili Italijani kar prijazni z nami. Prirejali smo lahko celo igre. Najbolj mi je ostal v spominu upor italijanskih zapornikov, ko so enemu od paznikov vzeli ključ in z njimi kar po vrsti odpirali vrata. Z Bizjakom sva takrat stopila pred vrata in našim zapornikom preprečila beg. Tudi če bi takrat poskušali pobegniti, ne bi prišli daleč, ker so se na ograji okrog zapora že zbrali Italijani in Nemci, ki so ustrelili vsakega, ki se je pojavil na dvorišču. Iz zapora so me spustili februarja 1944. in 12. februarja sem se

vrnil ter odšel v partizane, kjer sem ostal do konca vojne.«

CILKA ŽUŽEK: »Nekatere izmed nas so kmalu izpustili in smo odšli domov. Spomnim pa se, kako je bilo v zaporu težko, saj nas je bilo v celici šest in smo vse spale na enem pogradu tako tesno skupaj, da se ena sama ni mogla obrniti. Obračale smo se kar na povelje, vse naenkrat. Bilo je tudi zelo mrzlo, ker je bilo, če se prav spomnim, okno razbito. Celica je bila tako visoka, da smo naredile »ravbarske« lestvice, če smo hotele videti skozi okno. Med nas so poslali celo vohunko, ki je iz nas hotela izvleči kakšen podatek. Kljub vsakodnevemu zasliševanju namreč nobena od nas ni hotela povedati ni česar. Po prihod domov sem ostala doma in delala v ilegali.«

MIMI PURGART: »Jaz sem bila v celici skupaj s Cilko. Sicer pa sem po vrnitvi domov odšla v partizane. Doma smo imeli gostilno, ki je bila zbirališče partizanov in tistih, ki smo za nje delali. To niti ni bilo tako težko, saj je bilo videti, kakor

da so bili gostilniški gostje. V partizane sem šla nekoliko prej, kakor sem imela namen, ker so me nekaj po tistem, ko sem šla nekega dne iskat dovoljenje za obisk zapornikov v Ljubljani, prišli spet iskat Italijani. Terenca so ujeli, vendar jim je ušel ter me obvestil, da naj se ne vračam domov. Tako sem ostala v partizanih.«

LUDVIK ANDOLŠEK: »V naši družini smo bili štirje bratje in živa sva še jaz in pa Anton. V tistem času, ko smo čakali na proces, je bil obsojen tudi Tone Tomšič. Kot zapornika so me določili za cenzorja pošte in sem imel precej možnosti za stike z ostalimi zaporniki. Zelo mi je ostalo v spominu slovo Toneta Tomšiča od žene Vide, saj sem bil takrat nedaleč stran. Po procesu in obsodbi so me odpeljali v zapor v Tarvisio in nato v Padovo, kjer sem ostal do kapitulacije Italije. Spomnim se tudi tega, da je brat France nekega dne, ko je bil v zaporu, oblekel pazniško obleko in odšel domov na obisk za eno uro ter se nato vrnil. Hočem povedati to, da se je dalo z malo iznajdljivosti tudi v zaporu marsikaj narediti.«

ANTON ANDOLŠEK: »Mene so po procesu odpeljali v Castel Franco in sem tam ostal do 1944. leta. Edinega od naših zapornikov so me poklicali, da moram iti na delo, vendar sem se izgovoril, da sem bolan. Zdravnik mi je pri tem pomagal in potrdil, da me bolijo noge in da za delo nisem sposoben. Če se spomnim nazaj, mi je zelo ostala v spominu pot v Italijo. Vkljen sem bil namreč skupaj z Jankom Smoletom, ki je zaradi svoje kratkovidnosti moral vsako stvar pogledati zelo od blizu, pozabil pa je, da je druga polovica lisic na moji roki. Ko smo prišli na cilj, sem imel popolnoma odrgnjeno zapestje. Po vrnitvi domov so me Nemci mobilizirali in sem moral oditi na prisilno delo v Postojno, kjer sem ostal do konca vojne.«

M. K.

ZVEZA ORGANIZACIJ ZA TEHNIČNO KULTURO SLOVENIJE

NEUREJEN STATUS ZOTKS

Na Lepem potu št. 6 ima prostore »Zveza organizacij za tehnično kulturo Slovenije«. Mnogi bodo vprašali: kakšna zveza pa je to? Ali, kakšno vlogo igra ta zveza v naši družbi? Takšna in podobna vprašanja samo razkrivajo, kako malo vemo o delu te zveze.

ZOTK Slovenije ima namreč nalogo usklajati in povezovati občinske zveze za tehnično kulturo in republiške zveze posameznih dejavnosti, kot so denimo Zveza letalskih organizacij Slovenije, Zveza radioamaterjev Slovenije, Jamarska zveza Slovenije in druge. V občinske zveze in republiške zveze posameznih dejavnosti se povezujejo osnovne organizacije v krajevnih skupnostih, posameznih temeljnih organizacijah združenega dela, šolah in v nekaterih enotah JLA.

ZOTKS ima svoj sedež v naši občini od leta 1951, poleg nje pa ima svoj sedež v naši občini tudi

večina republiških zvez posameznih dejavnosti, Zavod za tehnično izobraževanje ter Tehnična založba Slovenije. Na Viču deluje petnajst osnovnih organizacij tehnične kulture: trije radioklubi, pet fotokino klubov, trije klubi kajak-kanu z jadrarno dejavnostjo, po eno avto-moto društvo in društvo izumiteljev ter avtorjev tehničnih izboljšav in končno dve društvi s splošno tehnično dejavnostjo.

Republiške zveze organizirajo tekmovanje med osnovnimi organizacijami — klubi, zato je interes ZOTK Slovenije, da so vse osnovne organizacije vključene v občinske in republiške zveze. V Ljubljani imamo namesto petih občinskih zvez mestno zvezo, ki povezuje dejavnost osnovnih organizacij tehnične kulture na območju vseh petih ljubljanskih občin. Sekretar ZOTK Slovenije Lojze Prvinšek je ugotavljal, da med mestno zvezo in osnovnimi organizacijami ni prave poveza-

ve! Upa, da se bo sodelovanje okrepilo, ko bodo krajevne skupnosti resnično postale osnovne celice samoupravljanja občanov, kajti sedaj delajo ponekod vse prej kot v primernih pogojih.

Člani, ki so vključeni v osnovne organizacije, s svojo dejavnostjo zadovoljujejo svoje ljubiteljske potrebe, dejavnost klubov tehnične kulture pa ima tudi splošno družbeni pomen — denimo vloga članov v splošnem

ljudskem odporu, vzgoja strokovnjakov za posamezna področja dejavnosti.

Nedvomno bi dejavnost v zvezah in klubih odigrala pomembno vlogo pri vzgoji mladih strokovnjakov na raznih področjih tehničnih ved, če bi šole od osnovnih naprej spodbujale otroke, naj se vključijo v dejavnost klubov. Tako pa mačehovski odnos večine šol ne omogoča svojim učencem posvetiti se tehničnemu izobraževanju, zato je v

Sloveniji tolikšno pomanjkanje tehničnih strokovnjakov, ko se mladi večinoma odločajo za šole administrativnih in humanističnih smeri. Zveze in klubi tehnične kulture bi nedvomno dali svoj koristen in velik prispevek k usmerjenemu izobraževanju, če bi šole prve in druge stopnje te sneje sodelovale z njimi.

Sobesednika Branko Pečan in Lojze Prvinšek sta navedla tudi podatek, da ponekod število članov upada, namesto da bi se po-

večevalo. To pa pomeni, da se zelo malo mladih vključuje v delo klubov. Vzrok temu so bržkone slabi pogoji dela, kajti ZOTKS nima družbeno opredeljenega statusa, kar je posledica tudi neurejenega financiranja. Slejkoprej bo tudi to potrebno urediti, kajti zveza ima s svojimi osnovnimi organizacijami poleg ljubiteljskega namena tudi poseben družbeni pomen, kot rečeno pri SLO, vzgoji mladih tehnikov in usmerjenem izobraževanju.

F. PREŠEREN

NABIRALNA
AKCIJA
KOSTANJA

Prvi mesec šole smo se zbrali na šolskem hodniku. Iz vseh razredov smo prinesli stole in klopi. Obesili smo vinsko rdečo zastavo. Zastavonoša je držal našo pionirsko zastavo. Ko je bilo vse nared, smo zapeli našo himno. Pričela se je pionirska konferenca. Vodila sem jo jaz. Pogovarjali smo se o šolskem delu in učenju. Pogovarjali smo se tudi o nabiralnih akcijah.

Eno smo zaključili. To je bila nabiralna akcija divjega kostanja za lačno divjad pozimi. Tovarišica nam je povedala, da pozimi srne in druge živali zelo stradajo. Zato smo še bolj vneto nabirali kostanj. Zmagal je tretji razred. Nabral je nad dvesto kilogramov kostanja. Naš razred je bil drugi. Za ta denar smo kupili nogometno, odbojgarsko, košarkarsko žogo in več žog za druge igre. Bili smo jih zelo veseli. Izvršili smo tudi akcijo zbiranja torbic za afriške otroke. V načrtu pa imamo tudi akcijo zbiranja steklenic, kozarcev in drugega stekla.

Za vse akcije se bomo še v naprej trudili, zakaj radi bi si kupili novo telovadno orodje.

IRENA ŽNIDARŠIČ
4. r. O. Š. RUDNIK

TEHNIČNO KULTURO JE POTREBNO ŠE BOLJ PRIBLIŽATI OTROKU

IZ DELA OSNOVNE ORGANIZACIJE ZSMS

ZAVOD ZA SLEPO IN SLABOVIDNO MLADINO

Ker smo ob koncu šolskega leta 1976-77 že imeli programsko-volilno konferenco, smo v septembru tega leta pričeli delati po sprejetem programu. K delu smo pritegnili učence 7. razreda. Tako nas je skupaj 24. Veliko akcij pa izpeljemo skupaj s pionirji.

Sestanki in prireditve ter glavne aktivnosti se odvijajo ob sredah zvečer.

Ker v okviru OO ZSMS dela tudi klub OZN, smo skupaj proslavili dan OZN s kratkim kulturnim programom in ogledom

filmov o dejavnostih slepih in slabovidnih otrok.

Ob 60-letnici oktohrske revolucije smo skupaj proslavili dan OZN s kratkim kulturnim programom in ogledom filmov o dejavnostih slepih in slabovidnih otrok.

Ob 60-letnici oktohrske revolucije smo pripravili razstavo na temo OBLAST SOVJETOM — ZEMLJA KMETOM — MIR LJUDEM, ki prikazuje literarna dela naše knjižnice o oktohrske revoluciji in Leninu, drugi del smo dopolnili s članki o oktobru

iz naših časopisov, tretji del je bilo slikovno gradivo o Leninu, gradu in Moskvi ter slike Leninevega kabineta. Razstavo zaključujejo literarna dela s slikovnim materialom o tovarišu TITU kot graditelju nove Jugoslavije in socializma pri nas. Dodali smo tudi priznanja, ki smo jih dobili za sodelovanje na kvizu TITO—REVOLUCIJA—MIR v tem jubilejnem letu.

Pred otvoritvijo razstave smo imeli proslavo v počastitev 60-letnice oktohrske revolucije. Vse razredne skupnosti so si pod vod-

stvom razrednikov ogledale razstavo.

S slovesno proslavo in sprejemom cicibanov v pionirsko organizacijo smo proslavili dan republike. Mladinci smo sodelovali pri kulturnem programu in pripravili pogostitev za mlade pionirje.

Sedaj pa že živimo v znamenju priprav na 22. december — dan JLA. V našo sredo bomo povabili vojaški ansambel in pripravili skupaj z učenci OŠ Vič proslavo za naš šolski okoliš.

DOLORES LAZAR

O VZGOJITELJIH ALI PEDAGOGIH

Človek, ki si je nabral življenjskih izkušenj, izobrazbo in ustrezno vzgojo in zna vse to posredovati onemu, ki tega še nima, je vzgojitelj. Pravimo mu pedagog. To besedo dandanes pogosto izgovarjamo, pomeni v najsplošnejšem pomenu vzgojitelja. Izraz izhaja iz starogrških besedi »pais, paidos« — deček, dečka, ter »ago« — vodim, torej »vodim dečka«; paidagogos (pedagog) je bil pri starih Grkih voditelj dečka, najčesteje kak izobražen suženj, ki je vodil dečka v šolo in nasploh skrbel zanj v vsakdanjem življenju. V ožjem pomenu označuje izraz »pedagog« profesorja ali študenta pedagogike, znanstvenika, ki proučuje pedagoške znanosti ipd., v splošnem pomenu pa vse iste, ki se kakorkoli ukvarjajo z vzgojo otrok in mladine kot na primer roditelje, ki vzgajajo svoje otroke, učitelje ter profesorje v šolah, vzgojitelje ter vzgojiteljice v vzgojnih ustanovah (vzgojnovarstvenih ustanovah, v internatih, v domovih ipd.), mojstre v učnih delavnicah ipd. Pedagogika je znanost o vzgoji doraščajočega rodu za njegovo bodočo udeležbo v družbenem življenju, vzgoje pa je direktno, aktivno, zavestno, smotrno ter načrtno vplivanje odraslih na naraščaj. Ti »odrasli«, ki vplivajo na naraščaj in prenašajo nanj svoja izkustva, ki jih je bila nabrala človeška družba v sto in stoletjih svojega razvoja do današnjega dne, pa so — pedagogi.

Če pravimo: »Ta oče je dober pedagog«, mislimo, da zna oče dobro vzgajati svoje otroke. Vsako slabo, nepravilno ravnanje z otrokom, ki se kaže v nesmiselnem, surovem telesnem kaznovanju, tepenju, lasanju, brcanju ipd., v zmerjanju in žaljivem zasramovanju ter tudi v jemanju dobrin, ki so potrebne zdravju, da mu npr. ne dajemo večerje (ker je bil poreden), da mu kratimo spanje ipd. označujemo kot nepedagoške postopke, ki so mladi osebnosti brez dvoma v veliko telesno in duševno škodo. Nepedagoško je tudi ravnanje, če pustimo otroku preveč svobode, če ga slabo nadzorujemo, če ga razvajamo, če mu pustimo, da dela, kar hoče, če ne kontroliramo, s kom se družijo, kam hodi, kaj bere itd.

Nešteto je momentov, ki nas opozarjajo na pozitivno ali negativno, to je pedagoško ali nepedagoško ravnanje z otroki in mladostniki doma, zunaj doma na dvorišču, na cesti ali na javnem prostoru, v šoli, v delavnici, pri zabavi itd. Roditelji ali starši so naravni vzgojitelji, ker jih je dala otrokom narava že od rojstva dalje. Za roditelje ali starše je nujno, da so najboljši pedagogi, saj nava- jajo otroke že od mladih nog na pravilne odnose v družbi, vzgajajo jim pozitivne higienske, socialne in delovne navade, od njih je v veliki meri odvisno, kako se razvijajo otrokovo mišljenje, govor in čustva ter njegova volja, a tudi oblikovanje značaja je rezultat dobre in pravilne domače vzgoje. Prav tako pa je potrebno, da so dobri pedagogi vsi odrasli, ki prihajajo kakorkoli v življenje v stik z mladimi ljudmi, npr. na cesti, v vozilih, v javnih prostorih, na prireditvah itd.

Vsakega dobrega pedagoga odlikuje »pedagoški eros«. »Pedagoški eros« pomeni vzgojiteljevo ljubezen do otroka, ne glede na to, kdo je, kaj je, čigav je, kakšen je ali odkod prihaja — otrok je! Prav zaradi tega je vreden naše ljubezni! Pedagoški eros je najvišja odlika vsakega pravega pedagoga, ker brez ljubezni do mladega človeka ne more biti pravih uspehov pri njegovem težkem vzgoj-

kramljamo
o vzgoji

nem delu. Treba pa je takoj poudariti, da mora biti to pametna ljubezen, to je ljubezen, ki pozna mero, ki zna biti tudi stroga in zahtevna; to ne sme biti »slepa ljubezen«, kot pravimo tudi »opičja« ljubezen, ki otroku vse dopušča, ga razvaja in mu ne zna oblikovati tistih zavor, ki so človeku neobhodno potrebne za uspešno vključitev v človeško družbo. Človeka je treba znati navajati že od najnežnejše dobe, da se bo znal obvladati, kar bo njemu samemu v dobro, okolici, v kateri živi, pa v korist. V tem smislu govorimo o vzgoji k socializaciji, brez katere si ne moremo misliti zadovoljivih odnosov v človeški družbi. Pedagoški eros izhaja iz želje in vzgojiteljeve potrebe, da razvije in oplemeniti gojenčovo osebnost zaradi njega samega, zaradi vrednosti, ki se z vzgojo aktualizira v njegovem duhovnem življenju, a tudi zaradi vzgojitelja samega, da si pridobi priznanje v svoji pedagoški funkciji.

Poudarili bi predvsem tri osnovne značilnosti vzgojiteljskega poklica. To je lep poklic, saj gre za oblikovanje otrok in mladostnikov, najlepših in najdražjih bitij, ki jih ima človek, ki jih ima družba in za katere je treba poskrbeti, da bodo v lepoti telesno, duševno in duhovno izoblikovani. To je nadalje odgovoren poklic: oblikujemo mlade ljudi za jutrišnje vključitev v družbeno življenje, ko bodo prevzeli od nas naše dolžnosti in naloge na političnem, gospodarskem, socialnem in kulturno-prosvetnem področju in nadaljevali naše delo v dobro našega naroda, jugoslovanske skupnosti ter graditve samoupravne socialistične družbe. In končno: to je težak poklic! Saj oblikujemo mlade ljudi, ki se šele razvijajo in spreminjajo, ki so z vsakim dnem drugačni in jih je treba razumeti, a jih vendarle tako voditi skozi njihovo mlado življenje, da bodo rasli k samostojnosti — do tiste stopnje razvoja, ko bodo lahko sami vplivali na svoj lastni razvoj. To, pripeljati jih do te stopnje razvoja, je pravzaprav glavni smisel dejavnosti, ki smo ji dali ime vzgajanje!

Tisti, ki vzgaja, mora biti zdrava, izoblikovana osebnost, izobražen, delovno razgledan, moralno neoporečen ter estetsko zahteven človek. Pravimo: kdor druge vzgaja, mora biti sam vzgojen! Gre za to, da vzpostavi z mladim človekom najlepši kontakt, da ga oblikuje pedagoški takt, lep odnos do mladega človeka, da, skratka, ne stori ničesar takega, kar bi utegnilo škodovati mladi osebnosti. Vse navedeno zahteva od vsakega vzgojitelja, da se globoko zamisli v svoje zmožnosti, v svoje posebnosti čustvovanja, v svoje življenjske navade in razvade, v svojo govornico in dejanja itd., saj bo otroku pomemben razgled, bodisi v družini, v šoli ali delavnici, na cesti ali na prireditvi, bodisi v različnih življenjskih situacijah in s tem mladi osebnosti tudi takrat, kadar ne bo stopil z njim neposredno v pedagoški kontakt, najpomembnejši vzgojitelj in učitelj. Kakršni smo mi, takšni bodo naši otroci!

Veliki sovjetski pedagog Makarenko je v neki vzgojni knjigi napisal pretresljive besede: »... Pravilna vzgoja — to je naša srečna starost; slaba vzgoja — to je naše bodoče zlo, to so naše bodoče solze, to je naša krivda do drugih ljudi, do celotne dežele in družbe...«

Za otroke je velika sreča, če imajo vzgojene starše, ker so oni prvi vir vsega, kar se bo dobrega razvilo v njihovih potomcih. Za vzgojo najbogatejša doba v človeškem življenju so predšolska leta, to je od rojstva do petega ali šestega leta starosti. Otrok je takrat najbolj plastičen in dojemljiv za vplive izven njegovega okolja. Otrok je živo bitje, ki potrebuje posebno v tej dobi, kot seveda tudi pozneje, vzgojene roditelje. Kako je potrebna vzgojenost staršev, je izrazil tudi nemški pesnik J. W. Goethe, ko je zapisal: »Vzgojene otroke lahko bi rodili, če bi le starši vzgojeni bili!«

Prof. ALBIN PODJAVORŠEK

OTROCI, PREBERITE!

NEŽA MAURER, glavna urednica Prosvetnega delavca in naša občanka je hkrati tudi priznana pesnica. Njene pesmi še posebej dobro poznajo najmlajši, naši šolarji. Za naše glasilo jih je pred časom napisala nekaj več, v tej številki pa jih objavlja-

Pomladne sanje

*Trobentica je sanjala
sredi mlade trave,
da je ladja k njej priplula,
prinesla ji pozdrave.*

*Sliši šepetanje valčkov
in ko dan zasiže,
ne spozna več rodne trate —
mimo nje se potok vije.*

*Razigrana mlada voda
breg je prestopila,
bele listke teloha
trobentici nosila.*

V črnem gozdu

*Danes sem po gozdu hodil —
tralala!
Dve zverini sem prepolil:
zajca in pa slinarja.*

*Zajec ve, da je zverina
in je brž pobegnil.
Slinar pa je mulo kuhal,
v hišo se potegnil.*

*Kaj naj s polžem naredim?
Lahko me poje,
kadar zraste in na samem
v črnem gozdu sreča me.*

Din, din

*Ste slišali,
kako je reklo din?
In kot odmev
din — din, din-din.*

*To se brstič je
razcvetel.
Pomladni zrak je zazvenel —
din-din, din-din.*

Pastirja

*Sonce griče pase
na jesen.
Okrogli, mirni, rjavi
glodajo sinjino,
glodajo oblake —
in vse jim pride prav.*

*Jaz pa zajce pasem
na jesen.
Poskočni, nagajivi
uhajajo mi v zelje,
uhajajo v korenje —
ničesar jim ni prav.*

Mlada breza

*V ogledalu neba
se breza gleda
in vsa trepeče,
kako je blede.
Glej, sonce vzhaja!
Zarja gori.
Od sreče mlada
breza zardi.*

V tihi noči

*V JESENSKI TIHI NOČI,
V NOČI MIRNI,
NA MIRNI JASI POD KOŠATO
JELKO PARTIZAN LEŽI
IN MIRNO SPI.*

*MINILO JE ŽE TEDEN DNI,
NIHČE GA VEČ VIDEL NI.
ZDAJ MINILO JE ŽE DELO DNI
PARTIZAN PA MIRNO SPI IN
V TRAVICI TROHNI.*

*MLADA PTICA MU PESMICO
ŽALOSTNO JE ŠE ZAPELA
IN NATO JE ODLETELA V DALJNE KRAJE.*

TOLE PESMICO NAM JE ZA OBJAVO V NAŠI KOMUNI POSLALA UČENKA 3. RAZREDA OSNOVNE ŠOLE IZ KARLOVICE TATJANA ZAKRAJŠEK

Sama pesem je hkrati tudi spomin na tragične dogodke naše polpretekne zgodovine. Prav ta dolina, ki je marsikdo še ne pozna, leži blizu našega mesta, pa vendar ostaja odmaknjena in kot da včasih kar preveč pozabljamo na njen razvoj, čeprav so prav v tej okolici potekali prvi spopadi z belo gardo in Italijani.

Doprinosa teh krajanov je bil velik, saj je za ceno svobode in naše sedanje breskrbnosti darovalo življenje 66 borcev in krajanov iz območja Opalkovega in Karlovice. Njihova imena so vklesana na dveh spominskih obeležjih.

Učenci podružnične šole Karlovice skupaj s svojimi tovarišicami nadvse vzorno skrbijo za to, da spomin na te žrtve živi še naprej.

FRONTNO GLEDALIŠČE

Oživiljena tradicija partizanskih mitingov v dvorani DPD »Svoboda«

V petek, 25. novembra letos, je bila v dvorani Delavsko prosvetnega društva »Svoboda« na Zavetiški ulici prireditev, ki je privabila tolikšno število gledalcev, da je zmanjkalo sedežev. Prireditev je bila v počastitev dneva republike in na odru lepo okrašene dvorane so izvajalci poustvarili pravi partizanski miting pod naslovom »Ko človek bo človeka prepoznal«.

Posebnost tega večera pa ni bila le v tem, da so se izvajalci potrudili prikazati vzdušje takih mitingov in dnevov naše narodnoosvobodilne borbe, marveč, da so se vsi izvajalci združili v enotno skupino, ki se je preprosto poimenovala »Frontno gledališče«. In kdo vse se je vanj vključil? Verjetno je bilo to pri nas prvič, da so v enem večeru skupaj nastopili umetniki, ki jim je to poklic in mladi ljubitelji s tega predela višje občine. Čar večera je bil prav v tem, da so tako eni kot drugi skupaj podajali umetniške vrednote s področja dramske, operne in baletne umetnosti. S tem so dejansko podrli umetno pregrado, ki danes še vse prevečkrat ločuje poklicno od ljubiteljskega v umetnosti. S svojim zgledom so pokazali, da je vsako teoretiziranje odveč, kadar je na obeh straneh dobra volja, da s svojim prispevkom obogatijo gledalca.

Za vse tiste, ki niso uspeli priti na prvi ogled tega partizanskega mitinga, naj povemo, da so predvidene še ponovitve, ko bodo zopet nastopili: dramski igralec Boris Juh, ki je povezoval večer z recitacijami in vezno besedo,

operna pevec baritonist Stane Koritnik in altistka Bogdana Stritar ob spremljavi pianista Igorja Švare, dramska skupina DPD Svobode pod režijskim vodstvom Janeza Megliča ter baletna skupina »Lidija Sotlar« v koreografiji Henrika Neubauerja. Težko je reči, kaj je občinstvu bolj ugajalo. Verjetno lahko rečemo, da oba partizanska skeča ter baleta »Na svoji zemlji« in »Nočne sanje«. Z gotovostjo pa lahko trdimo, da so gledalci še posebej s simpatijami spremljali mlade igralce, ki so se uspešno spoprijeli s partizanskim vzdušjem ob izvedbi skečev »Bedak« in »Izdajalec«. To vzdušje je še dopolnila Bogdana Stritarjeva, ki je svoje pesmi sama pojasnjevala in se pri tem spominjala,

kako je bilo pred 35 leti, ko je bila v partizanih in članica tistega pravega »Frontnega gledališča«.

Vsem izvajalcem je bila gotovo največ vredna prav njena pohvala, da se je med njimi vsemi počutila tako kot takrat, v časih naše borbe za svobodo. Naj omenimo še to, da je baletna skupina poleg baleta »Na svoji zemlji«, ki je bil prvič izveden 22. aprila letos v dvorani Tivoli na »Veliki prireditvi v čast letošnjih Titovih in partijskih jubilejev, posebej za »Frontno gledališče« pripravila novo delo — »Nočne sanje« na glasbo Saint-Saensovega »Mrtvaškega plesa«, ki je tokrat doživelo svojo premiero prav pred občinstvom tega partizanskega mitinga.

Ne bi bilo prav, če se ob tem ne bi spomnili tudi prizadevnih organizatorjev, vodstva Delavsko prosvetnega društva »Svoboda«, ki so dali pobudo za ta večer in nastopajočim nudili vso pomoč, da so lahko nemoteno vadili in rezultate tega svojega dela predstavili občinstvu v najboljši luči. Posebej prijeten je bil tudi tovariški večer po nastopu, ko so še enkrat skupaj z izvajalci pregledali uspeh svojega dela in ko so tako predstavniki krajevne skupnosti kot tudi prisotni predstavniki ljubljanske kulturne skupnosti poudarili pomen praktično dokazanega sožitja poklicne in ljubiteljske kulture, združene v našo socialistično kulturo.

n. d.

V HORJULU

MESEC KNJIGE IN LITERARNI VEČER

Oktober je MESEC KNJIGE, zato je razumljivo, da so v tem času v knjižničarskem in založniškem svetu številne prireditve, ki so namenjene knjigi in bralcu.

Na občinski ravni smo letos v ta namen pripravili razstavo z naslovom: »KNJIGE ZA MLADINO«. Razstava je lepo uspela, več ali manj uspešno je nato gostovala še na Šentjoštu in v Velikih Laščah.

V okvir prireditev so se vključili tudi Horjulci, ki so v prostorih svoje krajevne knjižnice pripravili LITERARNI VEČER. Organizacijo je prevzela knjižničarka Marinka Čepanova. Program, ki je obsegal skrbno izbrana dela slovenskih pesnikov in pisateljev, je sestavila

in povezovala Anka Logarjeva, kot izvajalci so nastopili: Alenka Gabrovšek, Jožica Čepon, Franci Bizovičar, Marjka Bizjan in Domen Končan.

Prireditve je lepo uspela. Poslušalci, ki so napolnili knjižnico, so ves čas pozorno sledili programu.

Horjulski primer, kako se da tovrstna ali pa kakšna drugačna oblika prireditve v knjižnici pripraviti brez navzočnosti kake znane osebnosti iz literarnega sveta, je lahko dober zgled drugim knjižničarjem, da včasih za spremembo poiščejo ljubitelje knjige v vrstah svojih bralcev.

MAJDA BREMŠE

Ti dve fotografiji so nam poslali iz Roba. Na njih so člani kulturnoumetniškega društva iz Roba, ki so v septembru nastopili z Goriškovo »Rdečo kapico«, ki jo je režiral Roman Novelli in so jo ob praznovanju dedka Mraza tudi ponovili.

IZ KUD IŠKA VAS

Kulturno-umetniško društvo »Iška vas« ima dve sekciji, in sicer dramsko in pevsko. Obe sta bili v letošnjem letu zelo delavni.

Dramska skupina je doživela izreden uspeh z izvedbo dela F. Milčinskega — M. Mejaka »Butalci«. Igralci so bili s prikazom humoristično-satiričnih zgodb pri gledalcih zelo tople sprejeti, kar dokazuje tudi njihovih deset odrskih predstav.

Gostovali so v Rakitni, na Barju, v Želimljah in Prevojah, med najvažnejši pa prav gotovo spadata predstavi za osnovno šolo Ig in za Zavod za rehabilitacijo invalidov v Ljubljani. Pripravljajo pa se še tudi na premiero Župančičevega večera.

Pevska sekcija, v kateri delujeta ženski in moški pevski zbor, je prav tako zelo aktivna, saj so samo v mesecu decembru kar trikrat sodelovali na proslavah in sicer na Brdu pri Ljubljani, ob 25. obletnici ZRVS, v Tomišlju ob Krajevem prazniku in na Igu ob dnevu JLA.

Člani društva KUD »Iška vas« so s svojimi številnimi nastopi veliko prispevali k praznovanju jubilejev v letu, ki se izteka, kar pomeni tudi spodbudo za nadaljnje delo. Zato jim zaželimo novih uspehov v novem letu.

MINKA PLATNAR

kulturni telegrami

KUD BARJE

»Golobje miru« so se umaknili »Mrtvemu Kurentu« Milčinskega. STOP Gledališka skupina že navduženo vadi STOP Celovečerni koncert bo pod vodstvom zborovodje M. Goreška 21. februarja STOP dedek Mraz folkloristom ni prinesel noš STOP

DPD SVOBODA BRDO

Občinsko srečanje lutkovnih skupin bo letos na Brdu STOP V začetku februarja bo premiera C. A. Pugeta »Srečni dnevi« STOP

KUD BREZOVICA

Pevski zbor spet redno vadi STOP

KUD DOLOMITI DOBROVA

Brane Božič režira »Tolmun in kamen« Toneta Partljarja. STOP Mentor predstave je Tone Kuntner STOP Režiser Peter Han se je odločil za komedijo »Pepe s hriba« STOP 40-članski pevski zbor vadi pod vodstvom tovarišice Pavlica STOP

PD HORJUL

Gledališka skupina letos ne bo uprizorila novega dela STOP Javorškovi »Manevri« imajo še dovolj ponudb za nastop STOP Pevski zbori se pripravljajo za celovečerni nastop, za nastop in tekmovanja STOP

KUD IG

Revija pevskih zborov bo letos na Igu STOP Društvo bo pravilo ozvočenje, da se bodo pevci lahko slišali STOP Gledališkega dela pa še niso izbrali STOP

KUD IŠKA VAS

Vesna Arhar bo režirala »Kulturno prireditev v Črni mlaki« Pavla Golič STOP. Pripravljajo Župančičev »Recital« STOP »Butalci« Milčinskega v dramatizaciji Mitje Mejaka so nastopili v Trbojah STOP V pevski zbor se je vključilo še nekaj novih pevki in pevcev STOP

KUD LAVRICA

Zakaj se je zataknilo pri gledališki skupini STOP. Res samozato, ker sta dva igralca šla k vojakom STOP Kaj med Lavricami imajo dolgoletno gledališko tradicijo, res ni zanimanja za kulturo STOP Teksti so vendar že razmnoženi STOP

KUD ZADRUGAR NOTRANJE GORICE

V soboto, 14. januarja je doživela krstno izvedbo satira Romana Novelli »Ahacij« STOP Režiser — Čuden Stane STOP

KUD POLHOV GRADEC

Se nič ne oglasi STOP

DPD SVOBODA PODPEČ

Najštevilnejši občinski pevski zbor pripravlja pod vodstvom prof. Srdjana Ribarovića celovečerni koncert z zanimivim programom STOP Revija pevskih zborov bo tudi letos v Podpeču STOP Glasbeni instrumentalni sestav »Privid« redno vadi STOP Kaj pa gledališniki STOP

KUD ROB

Dedek Mraz je bil z Gorinskovo »Rdečo kapico« zelo zadovoljen STOP Obiskal jih bo pisatelj Tone Svetina STOP

KPD ŠENTJOŠT

Tu na vrhu hriba dobiva »Dolina neštetihi radosti« že odlične oblike STOP Avtor prof. Mirko Župančič je tega lahko že kar vesel STOP

DPD SVOBODA ŠKOFLJICA

Knjižničarka Tončka Gratovala vsak teden enkrat ali dvakrat naloži na avto knjige in jih odpelje v matično knjižnico STOP Tam jih obdelajo po novem sistemu STOP Doslej so jih obdelali že 1250 STOP Knjižnica kliče na pomoč STOP Kmalu bo zmanjkalo prostora za nove knjige STOP

KUD FRANCE PREŠEREN

V KUD so slovesno proslavili 90-letnico rojstva dolgoletnega in še zmeraj aktivnega in delavnega člana glasbenika Avgusta Lavrenčiča STOP V bogatem kulturnem programu so sodelovale tudi članice baletne skupine in izvajale balet, ki ga je napisal slavljeneec STOP

KUD PRIMOŽ TRUBAR VELIKE LAŠČE

ni poročil

KUD MARIJ KOGOL

Pripravljajo se na recital Otona Župančiča STOP Prireditve bodo večer mladih literatov STOP

DPD SVOBODA VIČ

Prijavili so se že za srečanje gledaliških skupin STOP »Večer s Shakespearom« je samo delovni naslov STOP Gledališki terani pa so sklenili, da bodo zaigrali Gogoljevo »Ženitev« STOP Ali bo ostalo samo pri želji, ali bo znani režiser Peter Mitlartov želje tudi realiziral STOP

KUD ŽAŽAR

Potrebujejo reflektorje STOP Za Žarka Petana »Beseda in konje« STOP

KUD ŽELIMLJE

Televizijski napovedovalec Jože Logar je obljubil režijo Novejšica STOP

PODELJENA PRIZNANJA ŠPORTNIM DELAVCEM IN TEKMOVALCEM

BREZ MUJE SE ŠE ČEVELJ NE OBUJE

OBISK V TVD PARTIZAN VIČ

NOVI VODNIKI

Na ozko omejenem prostoru med progo in Tržaško cesto v bližini Gimnazije Vič deluje in se uspešno razvija športno društvo, ki je za svoje delo prejelo od Partizana Jugoslavije izredno priznanje za dosežene uspehe na področju telesne kulture. Verjetno ste že uganili, da gre za TVD Partizan Vič.

V neopazni, lahko bi tudi rekli na zunaj skromni stavbi več kot uspešno že vrsto let deluje zdrav športni kolektiv, ki vključuje trenutno preko 700 članov. Njihovo delovanje je usmerjeno predvsem v širjenje in populariziranje športno rekreativne dejavnosti med krajani od najmlajših do nekoliko starejših članov in članic. Njihovo osnovno vodilo je: nikoli ni prepozno za pričetek redne vadbe.

Z izjemno sodelovanjem deklet v odbojškarski regionalni ligi so vse sile usmerili k netekmovalni aktivnosti. Njihovo delovanje se deli na sekcije: odbojka, tenis, smučarski tek, splošna vadba, košarka in sekcija pionirjev za III. selekcijo v orodni telovadbi.

Med najbolj aktivnimi so gotovo tenisači. S prostovoljnimi udarniškim delom so ob skromnih sredstvih izredno lepo uredili in povečali

Trim kabinet v TVD Partizan Vič

teniška igrišča. Ne zaostajajo tudi drugi, saj so na primer smučarski tekači med najbolj aktivnimi v Ljubljani. Redno sodelujejo na vseh množičnih tekmovanjih, svoje predstavnike pa imajo tudi na legendarnih tekih Vasa na Švedskem in podobnih v Italiji. Za krajane in svoje člane imajo pripravljeno redno smučarsko vadbo na suhem, kjer si zagotovijo osnovno kondicijo pred prihodom prave zime.

Kljub modernizaciji prostorov, izgradnji savne in TRIM kabineta ugostitve, da čudežev ne znajo delati in telovadnica ostaja še naprej preobremenjena in nefunkcionalna. Zato vlagajo velike upe v idejni projekt, po katerem bi v sklopu gimnazije in stare osnovne šole zgradili moderno športno dvorano z vsemi potrebnimi pritliklinami. Zato je na vlaga upravnega odbora društva in predsednika Rudija Videtiča, da vlože vse svoje sile za čim hitrejšo izvedbo zastavljenih načrtov.

Poleg redne vadbe vseh članov v njihovih sekcijah pa skrbi društvo tudi za organizacijo raznih občinskih prvenstev in drugih tekmovanj. Ob dnevu JLA, 22. decembra, so pripravili tradicionalni športni turnir v košarki, odbojki, namiznem tenisu in streljanju. V sodelovanju z ZTKO naše občine so izvedli tudi nogometno TRIM ligo, ki je pritegnila veliko krajanov. V načrtih za bodoče imajo poleg uresničitve idejnega projekta tudi tesnejšo povezavo s KS in ostalimi športnimi društvi.

LIGA TEKMOVANJE STRELCEV KONČANO

ZMAGOVALEC »SD RAJKO SKAPIN«

Ekipno liga tekmovanje strelcev iz področja občinske strelske zveze Ljubljana Vič-Rudnik se je pretekli teden končalo z VII. kolom tekmovanja. Ekipo sestavlja 10 tekmovalcev brez kategorijskih omejitev. Vsi tekmovalci streljajo po 30 strelcev za oceno tekmovalnega uspeha z značilno serijsko puško. V letu 1977 je že četrto zaporedoma premočno zmagala ekipa strelske družine Rajko Skapin iz Rožne doline. Na področju OBSZ Vič-Rudnik je tekmovalo skupaj 8 desetčlanskih ekip posameznih strelskih družin.

Vrstni red posameznih ekip po končanem tekmovanju: vrednost pokaže na vsako ekipa je poprečna vrednost doseženega uspeha na eno kolo liga tekmovanja: 1. SD Rajko Skapin 2578 krogov, 2. Bratov Gregorič 2470, 3. Krim 2456, 4. Velike Lašče 2362, 5. Partizan Trnovo 2243, 6. Podpeč Preserje 2177, 7. Ig Mokrc 2076, 8. Polhov Gradec 2069.

Najboljši posamezniki na celotnem liga tekmovanju, ki so skupaj nastopali najmanj na petih tekmovanjih, njihov poprečni dosežek je sledeč:

1. Kejžar Vlado 271 krogov, RS, 2. Mrkun Janez 265, K, 3. Fuchsjaiger Mojca 263, RS, 4. Thuma Emanuel 261, RS, 5. Kejžar Stojan 261, RS.

Zmagovalna ekipa je v trajno last prejela prehodni pokal občinske strelske zveze Vič-Rudnik, ker je bil štirikrat zaporedoma osvojen na tekmovanju.

VLADO KEJŽAR

Š proglasitvijo občinskih zmagovalcev v nekaterih športnih panogah in podelitvijo priznanj najzaslužnejšim športnim delavcem se je tudi uradno končalo nad vse uspešno športno leto 77. Lepa priznanja so dobile zmagovalne ekipe, ki so sodelovale v malem nogometu, namiznem tenisu, strelstvu, kegljanju in košarki. V uvodnem govoru je predsednik ZTKO Ljubljana Vič-Rudnik J. Žvokelj poudaril pomen športne rekreacije v naši samoupravni družbi. Predvsem se moramo zavedati, da telesna kultura ne omogoča samo zdravega življenja, temveč v veliki meri krepi medsebojne odnose, na katerih temelji naša družba. Razveseljivo je dejstvo, da se je na občinskih tekmovanjih okrepil tekmovalni duh sodelujočih, ki še v večji meri spodbuja k resnejši in redni športni vadbi. Samo z resnim pristopom pri treningu se dosegajo uspehi, ki nam dvigujejo moralo ter nas telesno in duševno krepijo. V letošnjem letu smo na področju rekreacije dosegli vrsto lepih uspehov, ki nam kažejo želje in potrebe krajanov tudi za bodoče. Na razpisanih občinskih tekmovanjih je v minulem letu sodelovalo preko 1500 športnikov, ki so v raznih panogah merili svoje moči z vrstniki. Širjenje rekreacijske miselnosti tudi kaže podatke, da so Tobačna tovarna Ljubljana, TVD Partizan Vič, SD Rajko Skapin in Komunalno podjetje Ljubljana samostojno ob pomoči občinske komisije za rekreacijo izpeljali ter pred tem organizi-

rali vrsto zanimivih in lepo obiskanih športnih tekmovanj. Med drugim so tudi izvedli občinska prvenstva v nekaterih panogah. Po besedah predsednika Rekreacijske komisije R. Zupanca so v preteklem letu predvsem skušali približati športno aktivnost vsem občanom, predvsem na podlagi njihovega interesa in zanimanja za posamezno športno panogo. V prihodnje bo komisija še v večji meri spodbujala posamezne kolektive in društva, da

NOV SEKRETAR TKS

Delegati skupščine telesnokulturne skupnosti občine Ljubljana Vič-Rudnik so na zadnji seji v mesecu decembru soglasno izvolili za sekretarja Mladena Sumino, dosedanjega sekretarja OK ZSMS. Prejšnji sekretar Jože Mešl je namreč prevzel novo obveznost. Čestitamo!

prevzamejo tudi organizacijske naloge, ki sedaj še vedno pre pogosto ostajajo na njihovih ramah. Predvsem bo v tekočem letu potrebno razširiti nekatere dejavnosti, za katere vlada med ljudmi veliko zanimanje. Sem spadajo predvsem smučarski teki, rekreacijska dejavnost na Ljubljani, plavanje v pokritih bazenih in TRIM akcije.

Za konec pa so nekaj nagrade vprašali za kratko oceno njihovega in bodočega dela na področju športne rekreacije:

REZULTATI OBČINSKIH TEKMOVANJ

Namizni tenis

V organizaciji strokovnega odbora za namizni tenis pri občinski ZTKO se je s finalnim tekmovanjem najboljših šestih sodelujočih ekip končalo občinsko prvenstvo. Sodelovalo je skoraj sto športnikov, ki so bili porazdeljeni v 16 ekip. Medsebojna srečanja po ligaškem sistemu so se vršila v telovadnicah in rekreacijskih prostorih sodelujočih ekip. Poudariti je potrebno predvsem to, da so bili stroški izvedbe tekmovanja minimalni predvsem zato, ker so sodelujoči v veliki meri pomagali pri izvedbi samega tekmovanja. Kljub velikemu številu nastopajočih in zahtevni izvedbi ni bilo ob koncu nobenih pritožb ali nejevolje. Vsi sodelujoči so izrazili željo po večjem številu podobnih tekmovanj, ki v veliki meri popestrijo vsakdanjik s športno aktivnostjo. Ob koncu pa so si prva tri mesta razdelile po sledečem vrstnem redu naslednje ekipe: NTK Zvezda II, NTK Zvezda I, Tobačna tovarna Ljubljana... Vsem sodelujočim in organizatorjem za prikazane športne boje ter marljivo delo pri vodenju tekmovanja iskreno čestitke.

Strelstvo

V športnih prostorih SD Rajko Skapin v Studentskem naselju so se 21. 12. 1977 pomerili najboljši pionirji in pionirke naše občine v streljanju z zračno puško. Svoje strelske sposobnosti je pomenilo kar 43 tekmovalcev iz sedmih osnovnih šol občine Vič-Rudnik. Doseženi so bili nekateri lepi rezultati, predvsem strelcev iz Velikih Lašč, ki so tudi osvojili največ prvih mest. Rezultati kažejo, da v teh krajih raste nov rod kvalitetnih strelcev, ki bodo kmalu lahko enakopravno sodelovali na tekmovanjih z nekoliko starejšimi in izkušnejšimi tovariši. Organizator, ki je svoje delo odlično opravil, je na strelskih mestih pogrešal predstavnike nekaterih drugih šol, ki pa se, na žalost, vabilo za sodelovanje niso odzvale. Predvsem bi s tem dobili jasnejšo sliko stanja strelstva in njegove kvalitete med pionirji in pionirkami na območju cele občine. Ob koncu so bili doseženi naslednji rezultati: pionirke ekipno: Velike Lašče, Trnovo; posamezno: Myster, Kobe, Lušin (vse Velike Lašče), pionirji ekipno: Velike Lašče, Karlova, Oskar Kovačič; posamezno: Ahčin (Vel. Lašče), Šile (Karlovice), Križmanič (Oskar Kov.). Vsem sodelujočim iskreno čestitamo.

Domačini najuspešnejši

Športni delavci TVD Partizan Vič so ponovno dokazali, da so upravičeno v minulem letu prejeli priznanje kot izredno aktivno rekreacijsko društvo. Ob praznovanju dneva JLA so pripravili razgibana športna srečanja v streljanju, namiznem tenisu, odbojki in košarki. Tekmovanja so se vršila v prostorih društva, ki je vložilo veliko truda za uspešno izpeljavo srečanj. Kljub vabilom pa se niso odzvala nekatera društva, ki ob vsaki priložnosti izražajo potrebo po športnih srečanjih in tekmovanjih. Tako človek dobi občutek, da so njihove besede brez prave teže in služijo le kot slepilo. Težko si drugače predstavljamo pasivnost posameznih društev, ki se le redko udeležijo organiziranih športnih prireditev. Kljub temu pa je turnir lepo uspel in zasluži organizator za vložen trud vso pohvalo. S tem se strinjajo tudi vsi udeleženci, ki so bili ob zaključku nadvse zadovoljni in so potrdili svoje sodelovanje tudi prihodnje leto. V posameznih panogah so bili doseženi naslednji rezultati: strelstvo: Partizan Vič (664 krogov), VP 2265 (564), Gimnazija Vič (562)...; namizni tenis: Gimnazija Vič, Partizan Vič, Tobačna tovarna Ljubljana; odbojka: Gimnazija Vič, Partizan Vič, VP 2265; košarka: Partizan Vič, Gimnazija Vič, VP 2265, Tobačna tovarna Ljubljana.

Odločilni boji

V času, ko pripravljamo gradivo za prvo številko Naše komunne v letu 1978, se najboljši občinske odbojkarke ekipe pripravljajo na odločilna srečanja za naslov občinskega prvaka Ljubljana Vič-Rudnik. Finalna srečanja med vodilnimi v obeh skupinah tako pri moških kot pri ženskah bodo v soboto, 14. januarja, v športni dvorani Studentskega naselja in TVD Partizan Vič. V neposrednih dvobojih se bo pomerilo deset moških in pet ženskih ekip, ki so doslej v ločenih skupinah tekmovali po liga sistemu. Najboljši ekipi pred končnim obračunom sta pri moških Iskra-avtomatika in Narodni dom, pri dekletih pa bo v finalu nastopil Narodni dom II in Inštitut Jožef Stefan ali pa TVD Partizan Vič, kar bo odločilo zaostalo srečanje. S temi srečanji se bo končalo najmasovnejše občinsko odbojkarstvo tekmovanje, kjer smo bili priče obilici lepih in borbenih športnih srečanj. Vsi prisotni vzgojitelji in predavatelji telesne vzgoje so bili ob zaključku občinskega prvenstva v na-

MATJAŽ KNAUS, vodja zmagovalne ekipe KS Rožna dolina v košarki: »Za sodelovanje smo se odločili na podlagi vabila, ki smo ga prejeli v naši KS. Čeprav se za tekmovanje nismo posebej pripravili in nismo imeli skupnih treningov, pa se posamezniki redno udeležujemo treningov v šoli, klubu ali v društvu TVD Partizan Vič. Sodelovali smo predvsem mladinci, ki se odzovemo vsem vabilom in to tradicijo nameravamo ohraniti tudi v bodoče.«

DARINKA OMAN, vodja kegljaške ekipe Zavoda za urejanje stavbnih zemljišč Vič: »Za sodelovanje na občinskem prvenstvu smo se odločile na pobudo osnovne organizacije sindikata v našem kolektivu. Zaradi izredno majhnega števila zaposlenih smo v ekipi sodelovale skoraj vse ženske. Za nastop smo bile dobro pripravljene in smo si četrto mesto resnično priborile. Z malo večjo športno srečo pa bi ob koncu lahko končale mesto višje. V kolektivu vlada športna miselnost in zato lahko zatrdim, da se bomo tudi v bodoče udeleževale podobnih prireditev.«

JOŽE KOTNIK, dobitnik priznanja za zaslug pri širjenju športne rekreacije: »Priznanje mi je velika spodbuda za delo v prihodnje. Osnovno bo še vedno ostalo delo v društvu TVD Partizan Vič, kjer opravljam funkcijo predsednika odbora za strokovno delo in kot vodnik vodim rekreacijo odraslih in mladincev. Poleg dela v občinskem merilu pa vodim tudi rekreacijo v Inštitutu za geodezijo, kjer sem zaposlen. V prihodnje si želim, da bi kreativci v večji meri spoštovali delo amaterskih športnikov, ki jim po svojih najboljših močeh omogočajo redno vadbo in organizirajo tekmovanja. Njihovo pomoč tudi pričakujemo pri organizaciji in vodenju tekmovanj, kjer vse pre pogosto ostajamo sami.

Člani tekaške sekcije pri TVD Partizan Vič se tudi letošnjo zimsko sezono pridno udeležujejo vseh tekaških prireditev na smučeh. Množičnega teka na smučeh na Osankarici se je udeležilo kar enajst članov. Kljub hudi konkurenci 70 tekmovalcev je bil Grm osmi, Mlinar enajsti, Pernet st. pa dvaindvajseti. Konkurenca Kalanu.

V Polhovem Gradcu so krajani tik pred Novim letom ustanovili Športno društvo, ki bo v veliki meri pripomoglo pri ponovni oživitvi športno rekreacijske dejavnosti na tem območju. Vabimo vse krajane, da se v čim večjem številu vključijo v delo društva in s svojo aktivnostjo pripomorejo pri prebroditvi začetnih težav. Trimčkanje med Dolomiti.

Slavja v Dražgošah so se udeležile tudi tekmovalne ekipe naše občine, ki so dosegle nekaj lepih uspehov. Ekipa ZSMS je v svoji kategoriji osvojila prvo mesto, ekipa ZRVS pa je bila v svoji skupini druga. Lep spomin na prireditev Po poteh partizanske Jelovice.

Po lepih začetnih uspehih v Slovenski košarkarski ligi smo se nadejali, da v Trnovem raste nov rod košarkarjev, ki bo enako vredno nadomestil svoje starejše soigralce. Toda zaporedni porazi, predvsem pa prikazana igra pod koši kaže, da se bo občinski predstavnik brez pomoči Jakhla, Možine in drugih le s težavo obdržal v ligi. Prerano slovo.

Na novoletnem srečanju najboljših orodnih telovadnic mesta Ljubljane je ponovno nastopal M. Kunčič, ki je pred odhodom v armijo ponovno dokazal svoje sposobnosti. Poleg njegove zmage pa razveseljuje tudi dobra vadba Koželja in J. Kunčiča, ki vidno napreduje. Izboljšani pogoji vadbe.

Med najbolj vsestranske športnike Velikih Lašč vsekakor sodi Aleša Stritar, ki poleg teka vadi tudi druge športne panoge. Svojo šolo zastopa tudi na strelskih tekmovanjih, kjer dosega solidne rezultate. Vsestransko nadarjena.

Smučanje — rekreacija današnjega dne

SMUČARSKI TEČAJI ZA CICIBANE

OBVESTILO

Kot vsako leto bomo tudi letos organizirali smučarski tečaj za vse predšolske otroke v občini Ljubljana Vič-Rudnik.

Ker pa smo vezani na snežne razmere, smo predvideli dva tečaja, in sicer:

1. stacioniran naj bi bil na Rakitni ali Mojstrani in
2. na Ulovki pri Vrhniki, kamor bi se vsakodnevno vozili.

Vse ostale informacije lahko dobite na Zvezi prijateljev mladine Ljubljana Vič-Rudnik, Trg MDB 14 ali po telefonu 22-603.

ZVEZA PRIJATELJEV MLADINE LJUBLJANA VIČ-RUDNIK

DOBILI SMO PISMO

V poročilu Milovana Dimitrića, priobčenem pod taistim naslovom v Naši komuni dne 8. novembra 1977, smo prebrali, da so »prebivalci ob Večni poti že leta zahtevali asfalt, vendar zamen, in so jim tako avtomobili veselo prašili pod nos... Negodovanje prebivalcev se je merilo z zahtevami po varstvu okolja in po sprehajališču... Ogorčenih polemik je bilo konec, ko je bila pred več kot letom dni podana nedvoumna odločitev, da bo Večna pot tranzitna obvoznica iz Šiške na Vič in mora biti kot taka asfaltirana... Če je Večna pot tranzitna, potem to vpliva na režim prometa v mestu kot celoti. In ravno zato je toliko različnih vztrajanj, interes prebivalcev ob Večni poti pa je znan iz njihovih zahtev po asfaltu.«

Prebivalci z obeh strani Večne poti bi se torej morali na moč razveseliti člankarjevih napovedi, da bodo dela na cesti hitreje stekla asfaltu nasproti. Pa si pogledajmo od blizu to njihovo pričakovanje!

O asfaltiranju Večne poti so razpravljali že 22. aprila 1976 na zboru občanov v Rožni dolini — prišlo jih je toliko, da je bila dvorana kar pretesna — in, presejnetljivo, odločno zavrnila načrte, ki so obljubljali asfalt namesto jam in prahu! Še o tem niso hoteli nič slišati, da bi potegnili asfaltno prevleko samo do živalskega vrta.

Zakaj vendar? Vsekakor ne zato, ker bi načeloma nasprotovali asfaltu — saj celo sami prispevajo za asfaltiranje cest, ob katerih stanujejo. Rožnodolci, posebej tisti ob Večni poti, po novem Cesti 27. aprila, so s tem nasprotovali nečemu drugemu, namreč, da bi po gladki asfalti

valskemu vrtu in rezervatu biotehnične fakultete kot tudi rožnodolskemu naselju.

In potem smo v Rožni dolini čakali na to, kaj bodo porekli v občinskih in mestnih telesih o predlagani in morebitnih drugih različnih avtomobilske povezave Šiška-Vič. Čakali in ugibali mesece, leto in več. Medtem je bilo že vse odločeno. Naposled je bil v juniju 1977 naslednji zbor občanov in na dnevnem redu spet rekonstrukcija Večne poti, zdaj na drugem koncu: graditev podvoza, ki naj bi pod železnico in bodočo štiripasovnico ob njej povezoval Večno pot z Erjavčevo cesto in spričo katerega se je lahko vsakomur posvetilo, da bo Večna pot trajen dar avtomobilskemu prometu. Šele na zboru smo — s svetom KS vred — izvedeli, da je bil projekt za omejeno štiripasovnico in podvoz izobesen v stavbi občinske skupščine in da je rok za pripombe že pote-

ASFALT ZA VEČNO POT

liteto stanovanjskega in edinstvenega zelenega okolja ob vznožju Rožnika, kjer že načrtujejo tudi nov park med Cesto 27. aprila in gostiščem »pri Čadu«.

Torej ni res, da prebivalci ob Večni poti komaj čakajo na asfalt, kakor trdi obravnavani članek, ampak prav nasprotno. Pisec članka je očitno žrtev neresničnih informacij. Le kdo je tisti, ki tako slabo pozna žgočo cestno zadevo pod Rožnikom?

Člankar se je mimogrede razhujal nad posamezniki, ki da »zaradi svojega prostovoljnega članstva v raznih odborih in društvih za varovanje okolja izkoriščajo svoj položaj v povsem drugi instituciji, kjer so v službi, za to, da ovirajo hitrejšo gradnjo Večne poti. Za posamezne stvari namreč še vedno manjkajo soglasja ravno zaradi navedenih ovir.« (Podčrtala A. B.)

Razen povedanega ne izvedemo ničesar bolj določenega, na primer, kdo so ti ljudje, v katerih ustanovah tičijo, kakšna soglasja odklanjajo in s kakšnimi utemeljitvami. Kritični bralec bo čisto načelno vprašal še: Ali dajejo soglasja posamezniki ali ustanove? Ali ustanova mora dati soglasje, tudi če meni, da dani projekt zaradi interesov, ki jih je dolžna varovati, ne ustreza? Če mora, čemu potem sploh soglasja?

pritiske sodi tudi vplivanje z dezinformacijami ali enostranskim poročanjem prek javnih občil.

Dokler se ob branju citiranih vrstic poraja toliko vprašanj, se zdi izrečena »obtožnica« hudo

neprepričljiva in je podobna bolj lovu na čarovnice kot pa resni kritiki. Ker pa vseeno zapuša madež na neki organizaciji, ne more spodbujati ljudi, ki za prostovoljno družbeno delo žrtvu-

jejo veliko svojega časa in se postavljajo za družbeno prevelike in globoko v sebi občutek cilje ter za dejansko sodočlan v duhu ustave.

ANGELA BRATK

VAŽNO OBVESTILO

25. aprila 1978. poteče rok za obvezno prijavo vseh skladišč in cistern nafte, tekočih naftnih derivatov in nevarnih snovi na območju Ljubljane.

Za zavarovanje vodnih virov, predvsem podtalnice in črpalnice za pitno vodo pred onesnaženjem, je bil na seji mestne skupščine 15. septembra 1977 sprejet »Odlok o varstvenih pasovih vodnih virov v Ljubljani in okrepkih za zavarovanje voda« Ur. l. SRS št. 18-77.

Po zahtevnosti varstvenih ukrepov določa ta odlok štiri varstvena območja vodnih virov, na katerih so določeni posebni režimi novogradenj, obstoječe stanje pa mora biti sanirano v 1, 3, oziroma 5 letih.

Ne oziraje se na roke in ukrepe za sanacijo, morajo vsi lastniki in uporabniki zgradb in zemljišč v notranjosti območij, ki so označena v priloženi karti in ki jih omejujejo sledeča naselja:

— Medno, Tacen, Šmartno pod Šmarno goro, Gameljne, Črnuče, Nadgorica, Sentažob ob Savi, Brinje, Zadobrova, Novo Polje, Studenec, Fužine, Štepanja vas, mesto Ljubljana, Dvor, Stanežiče, — širše območje Bokalec od Kozarij do Dobrove med Gradaščico in Horjulščico, — Brest, Zagorica, Ig, Kot, Iška vas, Strahomer, Tomišelj in pas ob potoku Iški od Iške vasi do Iškega Vintgarja, prijaviti za vpis v kataster, vsa že zgrajena skladišča oziroma cisterne nafte, tekočih naftnih derivatov in drugih nevarnih snovi, ki so večja od 200 litrov, najka-

sneje v 6 mesecih t.j. do 25. aprila 1978., nova skladišča oziroma cisterne pa v 30 dneh po dograditvi. Na ostalem območju mesta Ljubljane, t.j. na območjih petih ljubljanskih občin pa je skladno z Zakonom o katastru komunalnih naprav ter pravilnikom o izdelavi in vzdrževanju (Ur. l. SRS št. 26-74 in 25-76), treba prijaviti vsa skladišča oziroma cisterne s prostornino 5 in več kub. metrov.

Prijavo za vpis v kataster je vložiti na Geodetski upravi skupščine mesta Ljubljane, Ljubljana, Cankarjeva 1-III, kjer so na razpolago tudi ustrezni formulariji.

Lastnik oziroma uporabnik dobi ob prijavi potrdilo o vpisu v kataster.

Za kršitev tega odloka so predvidene sankcije in sicer:

— za organizacijo združenega dela do 30.000 din.

— za posameznike pa do 5.000 din.

Po 1. novembru 1978 bodo dobavitelji lahko dobavljali tekoča goriva le tistim naročnikom, ki bodo imeli potrdilo o vpisu skladišča v kataster.

Na vsaki dobavnici mora biti poleg imena in točnega naslova vpisana tudi katastrska številka skladišča.

Nadzor nad izvajanjem odloka bo vršila Uprava za inšpekcijske službe skupščine mesta Ljubljane.

GEODETSKA UPRAVA
SKUPŠČINE MESTA LJUBLJANE

Zgornji posnetek je naš fotoreporter napravil jeseni, ko je stekla rekonstrukcija Večne poti

ploskvi drla reka avtomobilov skozi izrazito stanovanjsko naselje in zeleno rekreacijsko območje med živalskim vrtom in Mostecem. Zanimivo je, da razlagalci in zagovorniki projekta tedaj niso uporabljali za Večno pot oznake tranzitna cesta, marveč so govorili le o nekakšni začasni prometni funkciji Večne poti. Za avtomobilsko povezavo Vič-Šiška so občani na zboru predlagali traso, ki že obstaja in poteka nekoliko zahodneje od Večne poti ter se izogne tako ži-

kel. Na zboru zbrani občani smo lahko vplivali na odločitve prav toliko kot tisti, ki so medtem doma gledali televizijo. Mnogi izmed odsotnih so izjavili, da ne bodo trčili časa za sestanke, dokler se odločujoči ne menijo za njihove predloge in kritike. Zbor je bil slabo obiskan.

Rožnodolci (razen maloštevilnih, da jim ne bom krivična!) nočejo, da bi Večna pot spremenila svoj značaj. Nihče jih še ni prepričal, da je za majhne prednosti v dolžini poti treba žrtvovati kva-

Ali niso merila za presojo projektov toliko natančna in nedvoumna, da je mogoče ustanovi dokazati morebitno napačno stališče in to stališče ovreči? In končno, ali ne bi morali odločilni dejavniki usklajevati svoja stališča že v času, ko se odločitve pripravljajo? Izkušnje nas namreč učijo, da se pri iskanju soglasij zatakne najraje, kadar se odločitve sprejmejo vnaprej, in da se taka praksa nemalokrat konča s pritiski, bodisi na ustanove bodisi na občane. Med take

NAŠA KOMUNA — GLASILO OK SZDL LJUBLJANA VIČ-RUDNIK — UREJATA IZDAJATELJSKI SVET (predsednik FRANC MALOVRH) IN UREDNIŠKI ODBOR — ing. JANEZ ČE-MAŽAR, MILOVAN DIMITRIČ, JANJA DOMITROVIČ (glavna in odgovorna urednica), ing. ALOJZ HABJAN — JANEZ JAGODIČ, PETER DURJAVA, IVO ZALAR — Tehnični urednik IVAN ŽITKO — UREDNIŠTVO NAŠE KOMUNE — LJUBLJANA, TRG MDB 7 — TELEFON 23-381, int. 26 ali 20-728 — Tekoči račun SDK: 50103-678-51173 — Rokopisov in fotografij ne vračamo — Tisk Tiskarna Ljudska pravica — Ljubljana — GLASILO DOBIJO VSA GOSPODINSTVA V OBČINI BREZPLAČNO — GLASILO NAŠA KOMUNA IZHAJA MESEČNO V NAKLADI 26.000 IZVODOV

SKUPŠČINA OBČINE LJUBLJANA VIČ-RUDNIK

RAZPIŠUJE

NATEČAJ ZA PODELITEV PRIZNANJ IN NAGRAD OBČINE LJUBLJANA VIČ-RUDNIK

Skupščina občine Ljubljana Vič-Rudnik podeljuje priznanja in nagrade občine Ljubljana Vič-Rudnik za posebne uspehe, dosežene na področju gospodarstva, samoupravljanja, znanstveno-raziskovalne dejavnosti, ljudske obrambe in družbene samozasčite, razvijanja in negovanja tradicij NOV, vzgoje in izobraževanja, kulture in telesne kulture, zdravstva, socialnega varstva, na področju delovanja krajevnih skupnosti ter drugih družbenih dejavnosti.

Občanom ali organizacijam se podeli priznanja in nagrade v pisni, denarni ali drugi obliki. Obliko in višino

nagrad določi občinska skupščina s posebnim sklepom.

Predlog za podelitev priznanj in nagrad mora vsebovati poleg podatkov o kandidatu opis dela, zaradi katerega se ga predlaga in podrobne podatke, ki so potrebni za vsestransko in objektivno presojo ter oceno uspešnosti dela kandidata in njegovih moralnopolitičnih kvalit.

Predloge za priznanja in nagrade lahko dostavijo žiriji za podelitev priznanj in nagrad občine Ljubljana Vič-Rudnik družbenopolitične organizacije, organizacije združenega dela in druge organizacije, samoupravne in

teresne skupnosti, strokovna društva, združenja in občani.

Predlogi za priznanja in nagrade morajo biti predloženi žiriji najkasneje do 15. marca 1978 na naslov: skupščina občine Ljubljana Vič-Rudnik, Žirija za podelitev priznanj in nagrad občine Ljubljana Vič-Rudnik, Ljubljana, Trg MDB 7.

Vse informacije daje tajnik žirije za podelitev priznanj in nagrad občine Ljubljana Vič-Rudnik.

ŽIRIJA ZA PODELITEV PRIZNANJ IN NAGRAD